

انجیلِ عیسیٰ مسیح دَ مُطابِقِ مَرَقَس

یحییٰ تعمید دهنده راه ره بلده
عیسیٰ مسیح تیار مونه

۱ شروع انجیلِ عیسیٰ مسیح باچه خدا.

۲ اینی پیشگویی د کتابِ اشعیا

نبی نوشته شده:

”ما رسول خور ره پیشلون توری مونه

تا راه توری ره پیش روی توری آماده کنه؛

۳ آواز کسی که د بیابو چیغ زده موهیه،

’راه ره بلده خداوند آماده کنید

و راه روی شی ره راست-و-سیده کنید.“

۴ دَ مُطَابِقِ امزی پیشگویی یحیای تعمید دهنده
 دَ بیابو ظاهر شد و یگ غُسلِ تعمید ره اعلان کد
 که مردُم توبه کنه تا گناهای ازوا بخشیده شنه.
 ۵ مردُم از تمام منطقه یهودیه و اورشلیم بُر شده
 دَ پیش ازو میمد و گناه های خو ره اقرار کده از
 دست ازو دَ دریای اُردُن غُسلِ تعمید میگرفت.
 ۶ یحیی کالای ره که از پاشم اُشتر بُود موبوشید
 و دَ گردِ کمر خو یگ کمر بندِ چرمی دشت و
 خوراک شی مَلخ و عسلِ صحرائی بُود.

۷ او اعلان کده موگفت: "کسی که قدرت
 شی از مه کده کلو یه، بعد از مه مییه؛ ما حتی
 لایق شی ره ندرُم که خَم شده بندِ چپلی شی
 ره واز کنم. ۸ ما شُمو ره قد او غُسلِ تعمید
 دَدُم، لیکن او شُمو ره قد روح اَلْقُدسِ غُسلِ
 تعمید میدیه."

۹ دَ امزو روزا عیسی از ناصره جلیلیه آمد و دَ
 دریای اُردُن از دست یحیی غُسلِ تعمید گرفت.
 ۱۰ و امی که عیسی از او بُر شد، او دید که

آسمو شَق شد و روح اَلْقُدس دَ شَکَلِ یَگ کَوتَر
دَ بِلَه اَزو نازل شد. ۱۱ و یَگ آواز از آسمو اَمَدَه
گفت: ”تُو باچَه دوست-دَشَتَنی مَه اَسَتی کَه از
تُو خوش-و-راضی اَسَتم.“

۱۲ اوخته روح اَلْقُدس دِستی اُو رَه دَ بیابو بُرد.
۱۳ اُو مُدَتِ چَل رَوز دَ بیابو بُود و شَیطو اُو رَه
وَسَوَسَه مُوکد؛ اُو دَ مینکل جانورای وَحشی بُود
و ملایکه ها خِدمت شی رَه مُوکد.

۱۴ بعد از دِستگیر شُدونِ یحیی عیسی دَ
جَلیلیه رفت؛ اُو دَ اُونجی خوشخبری پادشاهی
خُدا رَه اِعلان کده ۱۵ مُوگفت: ”وخت پُوره شُدَه
و پادشاهی خُدا نزدیک اَسَته. پس توبه کُنید و
دَ خوشخبری ایمان بیرید.“

عیسی اَوّلین یارا رَه دَعوت مُونَه

۱۶ وَخْتیکه عیسی دَ لَبِ دریا جَلیلیه
گشت-و-گُذار مُوکد، اُو شِمعون و بَرار شی
اَندریاس رَه دِید کَه تورِ ماهیگیری رَه دَ

دریا پورته مونه، چُون اونا ماهی‌گیر بُود.
 ۱۷ او دزوا گُفت: ”از پُشتِ ازمه بیید تا شُمو
 ره شِکارچی مردُم جور کُئم.“ ۱۸ اونا فوری تور
 های ماهی‌گیری خُو ره ایله کده از پُشتِ ازو رَبی
 شد. ۱۹ وختی کم وَری پیش رفت، او یعقوب
 باچه زیدی و برار شی یوحنّا ره دید که دَ مَنه
 کِشتی تور های ماهی‌گیری خُو ره آماده مونه.
 ۲۰ او دِستی اونا ره کوی کد و اونا آته خُو زیدی
 ره قد مُزدورکارا دَ کِشتی ایله کده از پُشتِ ازو
 رَبی شد.

عیسیٰ یگِ آدمِ چندی ره شفا میدیه

۲۱ اوخته اونا دَ شارِ کفرناحوم رفت. دَ اُونجی
 عیسیٰ دَ روزِ آرام فوری دَ عِبادتِ خانه دَرآمد
 و دَ تعلیمِ ددو شروع کد. ۲۲ مردُم از تعلیمِ
 شی حَیرو مَند، چُون او رِقَمِ کسی که صاحبِ
 قُدرت-و-اِختیار بَشه دزوا تعلیمِ دد، نَه رِقَمِ
 عالِمایِ دین.

۲۳ دَ امزُو غَیت دَ عِبَادَتِ خانِه ازوا یِگِ آدم
 بُود که روحِ ناپاکِ دَشت. او چِیغِ زَدِه گُفت:
 ۲۴ ”ای عیساى ناصِری، قد ازمو چی غَرَضِ
 دَری؟ آیا اَمَدِے که مو ره نابُود کُنی؟ ما تُو
 ره مینَخِشُم که تُو کی اَسْتی؛ تُو اَمُو مُقَدَّسِ
 خُدا اَسْتی.“ ۲۵ لیکن عیسی دَ بِلِه ازو هِیَبِتِ
 کده گُفت: ”چُپِ بِشِی و ازو بُرِ شُو!“ ۲۶ اوخته
 روحِ ناپاکِ اَمُو آدم ره سختِ تکانِ دَدِ و قدِ آوازِ
 بلندِ چِیغِ زَدِه ازو بُرِ شُد. ۲۷ پِگِ ازوا تَعَجُّبِ
 کد، دَ اندازِه که از یِگدِیگِه خُو پُرسانِ کده
 مُوگُفت: ”ای چِیزخِیلِ اَسْتِه؟ یِگِ تَعْلِیمِ نَوِ قدِ
 قُدْرَتِ-و-اِخْتِیارِ! او حتّی دَ بِلِه ارواحِ ناپاکِ اَمْرِ
 مُونِه و اونا از ایدِ شی مُوشِه!“ ۲۸ و خِبرِ ازو
 فَوْری دَ تمامِ مَنْطِقِه هَای گِردِ-و-بَرِ جِلیلیه تِیتِ
 شُد.

شفا دَدونِ ناجورا

۲۹ امی که عیسیٰ و یارای شی از عبادت خانه بُر شد، اونا فوری قد یعقوب و یوحنا دَ خانه شمعون و اندریاس دَرآمد. ۳۰ خُسرمادرِ شمعون تو کده خاو شُدُد. اونا دِستی او ره از حالِ ازو باخبر کد. ۳۱ اوخته عیسیٰ پیش آمد و دِست شی ره گِرِفته او ره باله کد و تو او ره ایله کد و او دَ خدمتِ ازوا مَشغول شد.

۳۲ دَ امزو شام بعد از آفتو شِشتو، اونا تمام ناجورا و جندی ها ره دَ پیشِ عیسیٰ اُورد. ۳۳ و پگِ مردُمِ شار دَ پیشِ درگه جَم شُدُد. ۳۴ عیسیٰ غدر کسا ره که دَ ناجوری های رقم رقم گِرِفتار بُود، شفا دَد و غدر جنیات ره بُر کد، و له نَه ایشت که جنیات توره بُگیه، چراکه اونا او ره مینَخشید.

عیسیٰ د سراسرِ جلیلیه تبلیغ مونه

۳۵ صَباح گاه وختیکه هنوز تریک بُود، عیسیٰ باله شُده از خانه بُر شد و دایگ بیابو رفته د اُونجی مَشغُولِ دُعا شد. ۳۶ شِمعون و رِیفقای شی د پالیدونِ ازو بُر شد. ۳۷ وختیکه او ره پیدا کد، دَزو گُفت: ”پگِ مردُم تُو ره موپاله.“ ۳۸ او دَزوا گُفت: ”بیید که یگو جای دیگه د آغیلای گرد-و-بر بوری، تا د اُونجی ام خوشخبری ره اعلان کنم، چُون بلده امزی کار بُرو اَمَدیم.“

پاک شُدونِ آدمِ کولی گِرِفته

۳۹ پس عیسیٰ د سراسرِ جلیلیه و عِبادت خانه های ازوا وَعظ مَوکد و جِنیات ره بُر مَوکد. ۴۰ یگِ آدمِ کولی گِرِفته پیش شی اَمده زانو زد و عذر-و-زاری کده دَزو گُفت: ”اگه تُو بخاهی میتنی مَره پاک کنی.“ ۴۱ دِلِ عیسیٰ د حالِ ازو

سوخت، دست خوره دراز کد و دَ بَلَه ازو ایشته
گفت: "ما میخایم، پاک شو." ^{۴۲} فوری مَرَضِ
کولی ازو دُور شد و او پاک شد.

^{۴۳} عیسیٰ او ره سخت مَنع کد و بَدُونِ
طال-و-طُول او ره رِبی کده ^{۴۴} دَزُو گفت: "هُوش
کُو که دَ کس چیز نگی، بَلکه رفته خود ره دَ
پیشوا نشو بَدی و بَلده پاک شُدون خُو چیزی ره
که مُوسیٰ امر کده تقدیم کُو تا بَلده ازوا یگ
شاهدی بَشه." ^{۴۵} لیکن او بُرو رفته دَ اِعلان
کدوین امز و توره شروع کد، دَ اندازه که عیسیٰ
دیگه نَتِنست دَ شار داخل شنه، بَلکه دَ بُرونِ
شار دَ جایای گوشه مومند و مردُم از هر طرف
دَ پیش شی میمد.

جور شُدونِ یگ آدمِ فلج

۲
۱ بعد از چند روز وختیکه عیسیٰ بسم دَ
کفرناحوم داخل شد، خبر تیت شد که او دَ
خانه آسته. ^۲ اوخته تعدادِ کلونِ مردُم جَم شد،

دَ اندازه که حتی بُرونِ درگه خانه ام جای نَبود
 و او کلام ره بلده ازوا بیان مُوكد. ^۳ دَ امزو
 غیت مردُم یگِ آدمِ فلجِ ره که دَ وسیله چار نفر
 اُورده شُدُد، دَ پیشِ عیسیٰ مُو بُرد. ^۴ مگم وختی
 اونا بخاطرِ جمعیتِ مردُم نَتَنست که او ره دَ پیشِ
 عیسیٰ بُره، اونا بامِ بله سرِ عیسیٰ ره کند. بعد
 از سُلّاخِ کدونِ بام، اونا اُمو جاگه ره که آدمِ فلجِ
 دَ بله شی خاو بُود، تاه کد. ^۵ وختیکه عیسیٰ
 ایمانِ ازوا ره دید، او دَ آدمِ فلجِ گفت: ”باچه
 مه، گناه های تو بخشیده شد.“ ^۶ ولے بعضی
 عالمای دین که دَ اُونجی شِشته بُود، دَ دلِ خو
 سوال کد که: ^۷ ”چرا ای آدمِ ای رقمِ مُوگیه؟
 ای کُفرگویی آسته! کی میتنه گناه ها ره بُبخشه
 بغیر از خدا و بس؟“ ^۸ عیسیٰ فوری دَ روحِ خو
 پی بُرد که اونا دَ دلِ های خو چی فکر مونه.
 اوخته دَزوا گفت: ”چرا ای رقمِ فِکرا ره دَ دلِ
 های خو جای میدید؟“ ^۹ کُدَم شی آسوتر آسته که
 دَ امزی آدمِ فلجِ بگی: ”گناه های تو بخشیده

شُدْ یا ای کہ 'باله شو و جاگه خو ره گِرفته بورو؟' ۱۰ مگم تا بدنید کہ «باچه انسان»^a دَ رُوی زمی قُدرت-و-اِختیارِ بخشیدونِ گناه ها ره دَره بِنگرید کہ چیز کار مُونم. "پس دَ آدمِ فَلَج گُفت: ۱۱ "دَز تُو مُوگم، باله شو، جاگه خو ره گِرفته خانِه خو بورو. " ۱۲ اُو باله شُد و فَوری پیشِ رُوی پگِ ازوا جاگه خو ره گِرفته رَبی شُد، بطُوری کہ پگِ ازوا حَیرو مَند و خُدا ره سِتایش کده گُفت: "امی رقم کار ره مو هرگز نَدیدے."

لاوی مالیه گیر یارِ عیسیٰ موشه

۱۳ عیسیٰ بسم دَ لبِ دریا رفت و پگِ مردُم دَ پیشِ ازو اَمَد و اُو اونا ره تعلیم دَد. ۱۴ دَ حالیکه اُو مورفت، لاوی باچه حَلفی ره دید کہ دَ جای

^a ۱۰:۲ بلده معلوماتِ کلوتر دَ باره «باچه انسان» دَ فهرستِ لغاتِ مُشکِل رُجوع کنید.

مالیه گرفتو ششسته و اُو دَ ز شی گُفت: ” از پُشتِ
 ازمه بیه. ” و اُو باله شده از پُشتِ ازو ریی شد.
 ۱۵ دَ حالیکه عیسی دَ خانه لاوی سرِ دسترخو
 ششُتد، تعدادِ کلونِ مالیه‌گیرا و گُناهکارا ام
 آمدَه قد ازو و یارای شی ششُت، چُون دَ اُونجی
 غدر کسا بُود که ازو پیروی مُوكد. ۱۶ وختی
 عالمای دینِ فریسیا دید که اُو قد مالیه‌گیرا و
 گُناهکارا نان مُوخوره، اونا دَ یارای شی گُفت:
 ” چرا اُو قد مالیه‌گیرا و گُناهکارا نان مُوخوره؟ ”
 ۱۷ امی که عیسی ای توره ره شنید، اُو دَ زوا
 گُفت: ” کسای که جور آسته، دَ طیبِ ضرورت
 ندره، بلکه ناجورا ضرورتِ دره. ما نمدیم که
 مردُمای عادل ره دعوتِ کُنم، بلکه آمدیم که
 گُناهکارا ره دعوتِ کُنم. ”

دَ باره روزه

۱۸ دَ امزو زمان شاگردای یحیی و فریسیا روزه
 می‌گرفت. اوخته مردُم پیشِ عیسی آمدَه دَ زو

گفت: ”چرا شاگردای یحییٰ و شاگردای فریسیا
روزه میگیره، مگم یارای ازتو روزه نمیگیره؟“
^{۱۹} عیسیٰ دزوا گفت: ”آیا مهمونای توی خانه تا
وختیکه داماد قد ازوا آسته، میتنه روزه بگیره؟
نه. تا زمانیکه داماد قد ازوا آسته، اونا نمیتنه
روزه بگیره. ^{۲۰} مگم روزای مییه که داماد از
وا گرفته موشه؛ اوخته د امزو روز اونا روزه
میگیره. ^{۲۱} هیچ کس یگ توطه رختِ نو ره د
کالای کهنه پینه نموکنه، اگه بکنه، امو رختِ
پینه شده ازو کنده موشه و پارگی شی از بد
بدتر موشه. ^{۲۲} و هیچ کس شرابِ تازه ره د
مشک های کهنه شیو نمونه. اگه بکنه، شراب
مشک ها ره میترقنه و شراب لَوو شده مشک
ها ضایع موشه، بلکه شرابِ تازه ره د مشک
های نو شیو مونه.“

دَ بَارِه رُوزِ آَرَام

۲۳ دَ یِگ رُوزِ آَرَام عِیْسِیٰ از مَنِه کِشْت هَای
گَنْدَم تِیر مُوشُد و یارای شِی دَ حَین رِفْتو شُرُوع
دَ کَندُونِ خُوشِه هَای گَنْدَم کَد. ۲۴ فَرِیْسِیَا دَزُو
گُفْت: ”تُوخ کُو، چَرَا اُونَا کَارِی رِه مُونِه کِه دَ
رُوزِ آَرَام رَوَا نِیْبِه؟“ ۲۵ اُو دَزُوا گُفْت: ”آِیَا شُمُو
هَرگِز نَخَانْدِید کِه دَاوُود چِیز کَار کَد، وَخْتِیکِه
خُود شِی و رَفِیقَای شِی مُحْتَاجِ نَان و گُشْنِه بُوَد؟
۲۶ اُو دَ زَمَانِ اَبِیَاتَار پِیْشَوَای بَزُرگ دَ خَانِه خُدا
دَاخِل شُد و نَان تَقْدِیم شُدِه رِه خُورَد کِه خُورَدُون
شِی بَغِیر از پِیْشَوَایو بَلْدِه هِیچ کَس رَوَا نِیْبِه؛ و
اُو دَ رَفِیقَای خُو اَم دَد.“ ۲۷ اُوخْتِه عِیْسِیٰ دَزُوا
گُفْت: ”رُوزِ آَرَام بَلْدِه اِنْسَان مُقَرَّر شُد، نَه کِه
اِنْسَان بَلْدِه رُوزِ آَرَام. ۲۸ دَ اَمزِی حِسَاب «بَاچِه
اِنْسَان» صَاحِبِ رُوزِ آَرَام اَم اَسْتِه.“

شفای آدمِ دِستِ خُشکِ شُده

۳ عیسیٰ بسمِ دَ عِبَادَتِ خانِه داخِلِ شُد. دَ اُونجی یِگِ آدَمِ بُوَد کِه دِستِ شِیِ خُشکِ شُدُد. ۲ اونا نظرِ شِیِ دَ عیسیٰ بُوَد تا بِنِگرِه کِه اگِه اُو اُمُو آدَمِ رِه دَ رُوزِ آرَامِ شِفا بَدِیِه، اونا اُو رِه مِلامَتِ کُنِه. ۳ پَس اُو دَمَزُو آدَمِ دِستِ خُشکِ شُدِه کُفَت: ”بِیِه، دَ مِینکَلِ جَایِ ایستِه شُو.“ ۴ اوختِه اُو دَزُوا کُفَت: ”آیا دَ رُوزِ آرَامِ نِیکِیِ کدو رَوا اَسْتِه یا بَدِیِ کدو، نِجاتِ دَدُونِ جَانِ یا کُشتونِ شِیِ؟“ اونا چُپِ مَند. ۵ عیسیٰ چارِ طرفِ خُو قَد قارِ سُونِ ازُوا تُوخِ کد و ازِ سَنگِ دَلِیِ ازُوا جِگَرِخُونِ شُدِه دَزُو آدَمِ کُفَت: ”دِستِ خُو رِه دِرَازِ کُو.“ اُو دِرَازِ و دِستِ شِیِ جُورِ شُد. ۶ اوختِه فَرِیسیا بَرُو رِفت و فَوَریِ قَد طَرَفِ دَارِایِ هِیروُدِیسِ دَ ضِدِ عیسیٰ نَقِشِه کَشِید کِه چِیِ رِقمِ اُو رِه نَابُوَد کُنِه.

جمعیتِ مردُم از پُشتِ عیسیٰ موره

۷ عیسیٰ قد یارای خُو سُون لبِ دریا رفت و یگ جمعیتِ کُنه از جلیلیه از پُشت شی رَبی شد؛^۸ و از یهُودیه، اورُشلیم، اِدومیه، از او طرفِ دریای اُردُن و از منطقای صُور و صیدون ام جمعیتِ کُنه مردُم وختی دَ باره کارای ازو شنید، دَ پیش شی اَمَد. ^۹ بخاطرِ جمعیتِ کَلو او دَ یارای خُو گُفت که یگ کِشتی بلده شی آماده کُنه تا مردُم دَ بله ازو بیر-و-بار نَکُنه. ^{۱۰} چون او غدر کسا ره شفا دده بُود، امزو خاطر هر کسی که ناجوری دَشت دَ بله ازو تُشه مُوکد تا دَ جان شی دِست بزَنه. ^{۱۱} هر غَیتی که ارواحِ ناپاک او ره میدید، دَ پیش شی رُوی دَ خاک موفتد و چیغ زده مُوگُفت: ”تُو باچه خُدا اَستی!“ ^{۱۲} مگم عیسیٰ سخت تاکِید کده دَزوا امر مُوکد که او ره بَرَملا نَکُنه.

انتخاب کردن دوازده رسول

۱۳ اوخته عیسیٰ د بِلَه کوه رفت و کسای ره که میخواست د پیش خُو طلب کد و اونا د پیش ازو آمد. ۱۴ او دوازده نفر ره کوی کده [اونا ره «رسول» لقب دَد] ^a، تا قد شی یگجای بشه و تا اونا ره بلده و عَظ کدو ری کنه ^{۱۵} و اونا قدرت دشته بشه که جنیات ره بُر کنه. ^{۱۶} [امو دوازده نفر ره که مقرر کد] ^b اینیا بود: شمعون که او ره پترس نام ایشته، ^{۱۷} یعقوب باچه زیدی و یوحنا برار یعقوب که اونا ره «بوآنگس» یعنی «باچه های گرگردراغ» نام کد؛ ^{۱۸} اندریاس، فیلیپس، برتولما، متی، توما، یعقوب باچه حلفی، تَدی، شمعون غیرتی ^{۱۹} و یهودای اسخربوطی که یهودای اسخربوطی عیسیٰ ره د گیر دَد.

^a ۳:۱۴ متن داخل قوس د بعضی نُسخه ها نوشته نییه.

^b ۳:۱۶ متن داخل قوس د بعضی نُسخه ها نوشته نییه.

تَهْمَتِ عَالِمَايِ دِينَ دَ بِلِه عَيْسَىٰ

۲۰ اوخته عیسیٰ خانه رفت و مردُم بسم جم شد
دَ اندازه که او و یارای شی بِلده نان خورد و ام
فرصت پیدا نَتَنست. ۲۱ وختیکه قومای نزدیک
شی ای ره شنید، اونا اَمَد تا او ره بُره، چون
اونا مُوگفت که او عَصَاب خُو ره از دِست دَدَه.
۲۲ عَالِمَايِ دِينَ که از اورشَلیم اَمَدَه بُود،
مُوگفت: «أُو بَعْلزُبُول^a دَرَه و جِنیَاتِ رَه دَ کُومَکِ
سَر دِستِه جِنیَاتِ بُر مُونَه.»

۲۳ پَس عَيْسَىٰ اُونَا رَه پِیش خُو کُوی کَد و
مَثَل اُورده دَزوا گُفت: «شَیْطُو چَطُور مِیتنه که
شَیْطُو رَه بُر کُنَه؟ ۲۴ اگَه یِگ مَمَلکَتِ دَ ضِدِ
خُود خُو تَقْسِیمِ تَقْسِیمِ شُنَه، اُو مَمَلکَتِ نَمِیتنه
که اُسْتِوار بُمنَه. ۲۵ و اگَه یِگ خَانَوَارِ دَ ضِدِ
خُود خُو تَقْسِیمِ تَقْسِیمِ شُنَه، اُو خَانَوَارِ نَمِیتنه

^a ۲۲:۳ «بَعْلزُبُول» یعنی سَر دِستِه جِنیَاتِ.

که اُستوار بُمنه. ۲۶ اگه شَیْطو ام دَ ضِدِ خود
 حُو باله شُنه و تقسیم تقسیم شُنه، اُو نَمیتنه که
 مُقاومَت کنه، بَلکِه آخِر شی رَسیده. ۲۷ امی رقم
 هیچ کس نَمیتنه که دَ خانِه آدَم زور تُو داخل شُنه
 و مال های شی ره چور-و-چپاؤل کنه تا که اوّل
 آدَم زور تُو ره بسته نَکنه؛ ولے بعد ازو میتنه
 خانِه ازو ره چپاؤل کنه.

۲۸ ما حقیقت ره دَز شَمو مُوگم، تمام گناه
 های انسان و هر رقم کُفرگویی که کنه، بخشیده
 موشه. ۲۹ مگم هر کسی که دَ ضِدِ روح اَلْقُدس
 کُفرگویی کنه، تا اَبَد بخشیده نَموشه، بَلکِه
 اُو محکوم دَ گناه اَبَدی آسته. ” ۳۰ چون اونا
 مُوگفت: ” اُو یگ روح ناپاک دَره. ”

آبه و برارونِ عیسیٰ

۳۱ اوخته آبه و برارونِ عیسیٰ اَمَد و دَ بَرُو
 ایسته شُدِه یَگو کس ره رَبی کد تا اُو ره کوی
 کنه. ۳۲ جمعیتِ مردُم دَ گِرد ازو شِشتُد و اونا

دَزُو كُفْت: ”آبِه تُو و بَرارون تُو دَ بَرُو يِه و تُو رِه
 طَلَب مُونِه. “ ۳۳ اَو دَ جَوَابِ اَزوا كُفْت: ”آبِه مِه
 كِي آسْتِه و بَرارون مِه كِي يِه؟ “ ۳۴ و سُونِ امزُو
 كَسای كِه دَ گِرْد شِي شِشْتُد، تُوخ كَدِه كُفْت:
 ”اينيا آبِه و بَرارون مِه آسْتِه؛ ۳۵ چُون هِر كَسِي
 كِه خَاسْت-و-اِرَادِه خُدا رِه دَ جَاي بِيرِه، اَوْنَمُو
 بَرار و خَوَار و آبِه مِه آسْتِه. “

مَثَلِ تُّخْمِ زَدُونِ دِيغُو

۴
 ۱ عيسی بَسْمِ دَلِبِ دَرِيَا دَ تَعْلِيمِ دَدُو شُرُوعِ
 كَد. جَمْعِيَّتِ كُتِه دَ گِرْدِ اَزُو جَمِ شُد، دَ
 اِنْدازِه كِه اُو دَ يِگِ كِشْتِي كِه دَ مَنِه دَرِيَا بُوْد
 سَوَار شُدِه شِشْت دَ حَالِيكِه تَمَامِ جَمْعِيَّتِ دَلِبِ
 دَرِيَا ايسْتِه بُوْد. ۲ اَوخْتِه اُو مَثَلِ اَوْرَدِه چِيْزايِ
 كَلُو بَلْدِه اَزوا تَعْلِيمِ دَد و دَ تَعْلِيمِ خُو دَزوا كُفْت:
 ۳ ”گوشِ كُنِيْد، يِگِ دِيغُو بَلْدِه تُّخْمِ زَدُو بَرُو
 رِفْت. ۴ دَ حَالِيكِه تُّخْمِ رِه پَاشِ مِيْدَد، يِگِ مِقْدَارِ
 شِي دَ رَاهِ اَفْتَد و مُرْغَكُو اَمْدِه اَوْنَا رِه خُورَد.

۵ یگ مقدارِ دِیگِه شی دَ زمینِ سنگلاخِ اُفتَد،
 دَ جایی که خاکِ کلو نَدشت؛ اونا دَ زودی سوز
 کد، چراکه خاکِ غُوج نَبُود. ۶ مگم وختیکه
 اُفتو بُر شد، اونا سوخت و ازی که ریشه نَدشت
 خُشک شد. ۷ و یگ مقدار شی دَ مینکلِ خارا
 اُفتَد و خارا کُته شده اونا ره قپه کد و اونا حاصل
 نَدَد. ۸ یگ مقدارِ دِیگِه شی دَ زمینِ خُوب اُفتَد
 و ثمر دَد یعنی سوز کده کُته شد و حاصل دَد:
 یگون شی سی برابر، یگون شی شصت برابر و
 یگون شی صد برابر. ۹ " بعد ازو عیسیٰ گفت:
 " هر کسی که گوشِ شِنوا دَره، گوشِ بَگیره!"

معنای مَثَلِ تُخْمِ زَدُونِ دِیغُو

۱۰ وختیکه عیسیٰ تنها بُود، نفرایِ گرد-و-بَر
 شی قد امزُو دوازده یار دَ باره امزی مَثَلِ ها
 ازو پُرسان کد. ۱۱ اُو دَزوا کُفت: " پی بُردونِ
 رازِ پادشاهی خُدا بلده شُمو بخشیده شده، مگم

بلده مردمای بُرو تمام چیزا دَ مَثَلِ گُفته مُوشه،
تا ۱۲

اونا توخ کُنه که بِنگره، مگم دیده نَتنه،
و گوش بَگیره که بَشَنوه، مگم پَی نَبره،
نَشَنه که پس بییه و بخشیده شُنه.

۱۳ اوخته عیسیٰ دَزوا گُفت: ”آیا شُموای مَثَلِ
ره نَمُوفامید؟ پس پگِ مَثَلِ های دیگه ره چی
رقم میتینید که بُفامید؟ ۱۴ دیغو کلام ره کِشت
مونه. ۱۵ اینی کسا مِثَلِ تَخَمِ های آسته که
دَ راه اُفتَد، دَ جایی که کلام کِشت شُد: آمیا
وختیکه کلام ره میسَنوه، شَیطو دِستی مییه
و کلامی ره که دَ دِلِ های ازوا کِشت شُد،
گِرِفته موبره. ۱۶ و اینی کسا مِثَلِ تَخَمِ های آسته
که دَ زمینِ سنگلاخ کِشت شُد: آمیا وختیکه
کلام ره میسَنوه، دِستی قد خوشی قبول مونه،
۱۷ ولے ازی که ریشه ندره اونا بلده یگ زمان
کم تاب میره؛ وختیکه مُشکِلات و آزار-و-اَدیت
بخاطرِ کلام پیش بییه، اونا فوری از راه بُر

مُوشه. ۱۸ و دیگران شی مثل تُخْمِ هَای آسته که
 دَ بَینِ خارا کِشت شُد؛ آمیا کسای آسته که کلام
 ره می‌شنوه، ۱۹ مگم تشویش هَای دُنیا، عِشقی
 مال-و-دولت و هوسِ چیزای دیگه آمده کلام ره
 قَپه مُوکنه و اُو بے ثَمَر مُومنه. ۲۰ و اینیا مثلِ
 تُخْمِ هَای آسته که دَ زمینِ خُوبِ کِشت شُد؛ آمیا
 کلام ره می‌شنوه و اُو ره قَبول مُونه و ثَمَر میدیه:
 یگون شی سی برابر، یگون شی شصت برابر و
 یگون شی صد برابر.

مَثَلِ چِراغِ

۲۱ عیسیٰ دَزوا کُفت: ”آیا چِراغِ ره بَلده ازی
 میره که دَ زیرِ کاسه یا چارپایی بیله؟ نه، بَلکه
 اُو ره میره که دَ بَله چِراغدان بیله. ۲۲ چُون هیچ
 چیزی تاشه نییه که بَرَملا نَشنه و هیچ چیزی
 پوشیده نییه که معلومدار نَشنه. ۲۳ هر کسی
 که گوشِ شِنوا دَره، گوشِ بَگیره. ۲۴ و دَزوا
 کُفت: ”مُتَوَجِه بَشید که چی می‌شنوید. دَ هر

مَنكى كه بديِد دَ امزُو مَنك بَلدِه شُمُو دَدِه مُوشِه
 و حتّٰى كَلوتر ام دَدِه مُوشِه. ^{٢٥} چُون كَسى كه
 دَرِه دَزُو كَلوتر دَدِه مُوشِه و كَسى كه نَدَرِه، حتّٰى
 چِيزى رِه كه دَرِه ام از شى گِرِفْتِه مُوشِه.

مَثَلِ سَوَز كَدُو و كَثِه شُدونِ تُخْم

^{٢٦} اُو امچِنان گُفْت: ”پادشاهى خُدا مِثَلِ اِزى
 اَسْتِه كه يِگ اَدَم دَ زَمى تُخْم پاش مِيدِيه
^{٢٧} و شاو و روز، چى اُو خاو بَشِه، چى بيدار،
 تُخْم سَوَز مُونِه و كَثِه مُوشِه. چى رَقْم؟ اُو
 نَمِيدَنِه. ^{٢٨} زَمى خود بَخود ثَمَر مِيدِيه، اوّل علف
 سَوَز مُونِه، بعد ازُو خوشِه و بعد ازُو دانِه كَامِل
 دَ مَنِه خوشِه. ^{٢٩} و غَيْتِيكِه غَلَّه پُختِه مُوشِه، اُو
 قَد داس خُو بَلدِه دِرُو مورِه، چراكِه وختِ دِرُو
 شى رَسِيدِه.

مَثَلِ تُخْمِ شَرَشَم

۳۰ او بسم گفت: ”پادشاهی خُدا ره دیگه قد چیزخیل برابر کنی و بلده شی چی رقم مَثَل بیری تا او ره بیان کنی؟“ ۳۱ او رقمِ تُخْمِ شَرَشَم وری آسته که وختی دَ زمی کِشت موشه، ریزه‌ترینِ پگِ تُخمای رُوی زمی آسته، ۳۲ مگم وختیکه کِشت شد، سوز مونه و از تمام بوته ها کده کٚه‌تر موشه و شاخچه های کٚه بُر مونه، دَ اندازه که مُرغکوی هوا میتنه دَ سایه شی وور جور کنه.“

۳۳ او قد امزی رقم مَثَل های کلو کلام ره بلده ازوا گفت تا جایی که اونا قُدرتِ شِنیدون شی ره دشت. ۳۴ او بدونِ مَثَلِ قد ازوا توره نَگفت، مگم وختیکه او قد یارای خُو تنها بُود، تمام چیزا ره بلده ازوا بیان کد.

آرام کدونِ طوفانِ دریا

۳۵ دَ امزُو روز وختیکه شام شد، عیسیٰ دَ یارای خُو گُفت: ”بیید که دَ او لبِ دریاچه بوری.“ ۳۶ اوخته اونا جمعیتِ مردُم ره ایله کد و عیسیٰ ره دَ امزُو کِشتی که بُود قد خُو بُرد؛ و چند کِشتی دیگه ام قد ازو قتی بُود. ۳۷ دَ امزُو غیت یگِ طوفانِ شدید پیدا شد و جلیه ها دَ کِشتی میزد، دَ اندازه که نزدیک بُود، کِشتی غرق شنه. ۳۸ عیسیٰ دَ آخرِ کِشتی دَ بله بالشت خاو کُدد. اوخته یارای شی او ره بیدار کد و دَزُو گُفت: ”استاد، آیا تُو دَ غم نیستی که مو از بین بوری؟“ ۳۹ او باله شد و دَ بله باد هیبت کد و دَ دریا گُفت: ”آرام! ایسته شو!“ باد ایسته شد و آرامشِ کامل برقرار شد. ۴۰ او دَ یارای خُو گُفت: ”چرا ایقس ترس خوردید؟ آیا شمو هنوز ام ایمان ندرید؟“ ۴۱ اونا غدر ترس خورده بُود

و دَ یِگدِیگِه خُو گُفت: ”ای چی رقم آدم آسته
که حتی باد و دریا ام از آید شی موشه؟“

شفا دَدونِ آدمِ چندی

۱ پس اونا دَ او طرفِ دریا، دَ سرزمینِ
۵ جَرسیا رفت. ۲ و امی که عیسیٰ از کِشتی
بُر شُد، دِستی یِگ آدم که روحِ ناپاک دَشت، از
مینکلِ قبرا بُر شُدِه قد ازو رُوی دَ رُوی شُد.
۳ او آدم دَ مینکلِ قبرا زندگی مُوکد و هیچ کس
نَمیتِنست که او ره دَ بِنَد نِگاه کُنه، حتی قد
زنجیرا ام نَه؛ ۴ چراکه او چندین دفعه قد زنجیر
و زولانه بسته شُد، مگم زنجیرا ره مُنٹی و
زولانه ها ره میده کُدد و هیچ کس توانایی ازی
ره نَدشت که او ره رام کُنه. ۵ او شاو و روز
دَ مینکلِ قبرا و دَ بِلِه تِپه ها چِیغ میزد و خود
ره قد سنگ زده زخمی مُوکد. ۶ وختیکه او
عیسیٰ ره از دُور هُوش کد، او دَویده آمد و دَ
پیشِ رُوی شی سَجده کد ۷ و قد آوازِ بلند چِیغ

زده گفت: "آی عیسی، باچه خدای مُتعال، دز مه چی غرض دَری؟ تُو ره دَ خُدا قَسَم میدیم که مَره عذاب نَکنی." ^۸ چُون عیسی دَزُو گُفتد: "آی روحِ ناپاک، ازی آدم بُر شو!" ^۹ اوخته عیسی ازو پُرسان کد: "نام تُو چی یه؟" او دَ جواب شی گُفت: "نام مه «لشکر» آسته، چراکه مو کلو آستی." ^{۱۰} او دَ پیشِ عیسی غَدر عُدرو-و-زاری کد که اونا ره ازو منطقه بُر نَکنه. ^{۱۱} دَ اُونجی یگ گله کِته خُوک دَ بغلِ تِپه میچَرید؛ ^{۱۲} اوخته ارواحِ ناپاک دَ پیشِ ازو عُدرو-و-زاری کده گُفت: "موره دَ مَنه خُوک ها رِبی کُو؛ بیل که دَ پوستِ ازوا داخلِ شنی." ^{۱۳} عیسی دَزوا اجازه دَد و ارواحِ ناپاک بُر شُدِه دَ پوستِ خُوک ها داخلِ شُد و گله که تقریباً دُو هزار خُوک بُود، از سرشیوکی تِپه خود ره دَ دریا پورته کد و دَ دریا غرق شُد.

^{۱۴} چوپونوی خُوک ها دوتا کد و ای توره ره دَ شار و آغیلای اطرافِ نَقل کد. اوخته مردُم آمد

تا بنگره که چی واقعه رُخ دده. ۱۵ اونا پیش عیسی آمد و امو آدم جندی ره دید که د اونجی ششته، کالا پوشیده و هوشیار شده؛ امو آدم ره که سابق گرفتار جنیات بود. پس اونا ترس خورد. ۱۶ کسای که ای واقعه ره دیدد، د مردم نقل کد، یعنی چیزی ره که قد آدم جندی و خوک ها رُخ ددد. ۱۷ اوخته اونا د پیش عیسی عذر کد که از منطقه ازوا بوره.

۱۸ وختیکه عیسی د کشتی سوار موشد، امو آدم که سابق جندی بود د پیش عیسی زاری کد که او ره بيله تا قد شی قتی بوره. ۱۹ مگم عیسی او ره نه ایشته، بلکه دزو گفت: "خانه خو بورو د پیش قومای خو و بلده ازوا نقل کو که خداوند چیقس کار کته بلده تو کده و چی رقم د بله تو رحم کده." ۲۰ اوخته او رفت و د منطقه دیکاپولیس د اعلان کدون هر چیزی که عیسی بلده ازو کدد شروع کد و تمام مردم خيرو مند.

زنده کدونِ دُخترِ یایروس و جور شُدونِ خاتونِ مریض

۲۱ وختیکه عیسیٰ بسمِ قد کِشتی دَ دیگه طرفِ دریا رفت، یگ جمعیتِ کُته دَ گردِ شی جم شُد و اُو دَ لبِ دریا ایسته بُوَد. ۲۲ اوخته یکی از رهبرای عبادتِ خانه دَ نامِ یایروس اَمَد و امی که عیسیٰ ره دید دَ پیشِ پایِ شی اُفتَد ۲۳ و دَ پیشِ شی عُدِر-و-زاری کده گُفت: ”دُخترِ ریزه مه دَ حالِ مُردو یه. لُطفاً بیه و دِستِ خُو ره دَ بِلِه ازو بیل تا اُو جور شُنه و زنده بُمَنه. “ ۲۴ پس عیسیٰ قد ازو رفت و یگ جمعیتِ کُته ام از پُشتِ شی ریی شُد و اونا دَ بِلِه ازو تُشه-و-تيله مُو کد.

۲۵ دَ اُونجی یگ خاتو بُوَد که مُدَتِ دوازده سال خُونریزی دَشت. ۲۶ اُو از دِستِ طیبِ های کلو غدر رنج-و-عذاب کشیدد و تمامِ داراییِ خُو ره خَرچ کُدد، لیکن هیچ دَز شی فایده نَکُدد، بلکه بدتر شُدَد. ۲۷ وختیکه اُو دَ باره عیسیٰ

شَنِید، اَو دَ مینکلِ جمعیتِ دَ پُشتِ سرِ عیسیٰ
 اَمَد و دَ چَپَن شی دِست زَد. ^{۲۸} چُون اَو قد خود
 خُو گُفتُد: ”اگه فقط دَ کالای شی دِست بَزَنُم
 خُوب مُوشُم.“ ^{۲۹} اَمُو لحظه خُونریزی شی قُوی
 شُد و اَو دَ جان خُو فامید که امز و مَرَض شفا
 پَیدا کده. ^{۳۰} عیسیٰ فوری پی بُرد که ازو یگ
 قُدرت خارج شُد. اوخته اَو رُوی خُوره دَ مینکلِ
 جمعیتِ دَور دَده گُفت: ”کی دَ کالای مه دِست
 زَد؟“ ^{۳۱} یارای شی دَزُو گُفت: ”مِینگری که
 مَرْدُم دَ بِلِه تُو تَشه مُونه؛ هنوز ام مُوگی که
 ’کی دَز مه دِست زَد؟‘“ ^{۳۲} مگم عیسیٰ چار
 طرف خُوره توخ مُوکد تا بِنگره که کی امی
 کار ره کده. ^{۳۳} اَمُو خاتو وختی فامید که قد
 ازو چیز کار شُد، اَو قد ترس و لرز اَمده دَ
 پیشِ پای عیسیٰ اُفتَد و تمام حقیقت ره بَلده
 شی نقل کد. ^{۳۴} عیسیٰ دَزُو گُفت: ”دُختر مه،
 ایمان تُو، تُو ره شفا دَد، بخیر-و-سلامت بورُو
 و ازی تکلیف آزاد بَش.“

۳۵ دَ حَالِيْكَهٗ اَوْ هِنُوْز تُوْرَهٗ مُوْكَفَّتْ چَند نَفر
 از خانِه رَهِبِرِ عِبَادَتِ خانِه اَمَدَه كُفَّت: ”دُختر
 تُو فَوْتِ كَد. اَلِي دِيْگَه چَرا اُسْتاد رَه زَحْمَتِ
 مِيْدِي؟“ ۳۶ مَگم عِيْسَى تُوْرَايِ رَه كِه كُفْتَه شُدُد
 نَادِيْدَه كِرِفْتِ وَ دَ رَهِبِرِ عِبَادَتِ خانِه كُفْت: ”تَرَس
 نَخُوْر، فَقط اِيْمَانِ دَشْتَه بَشِ وَ بَس.“ ۳۷ اَوْ هِيْچ
 كَس رَه نَه اِيْشْتِ كِه قَد شِي قَتِي بُوْرَه بَغِيْر از
 پَتْرُس، يَعْقُوْبِ وَ يُوْحَنَّا بَرَا رِ يَعْقُوْبِ. ۳۸ وَ خَتِيْكَه
 اَوْنَا دَ خانِه رَهِبِرِ عِبَادَتِ خانِه رَسِيْد، عِيْسَى
 يَگِ شُوْر-وَ-غُوْغَا رَه هُوْشِ كَد وَ دِيْدِ كِه مَرْدُمِ
 چَخْرَا كَدَه قَد اَوَازِ بَلَنْدِ نَالَه مُوْنَه. ۳۹ وَ خَتِيْ اَوْ
 دَ خانِه دَاخِلِ شُد، اَوْ دَزْوَا كُفْت: ”چَرا غُوْغَا
 وَ چَخْرَا مُوْنِيْد؟ دُخترِ نَمْرَدَه، بَلَكِه خَاوَ رَفْتَه.“
 ۴۰ مَگم اَوْنَا دَ بَلَه عِيْسَى خَنْدَه كَد. اَوْخْتَه اَوْ
 پَگِ ازْوَا رَه بُرِ كَد وَ اَتَه وَ اَبَه دُخترِ رَه قَد كَسَايِ
 كِه قَد شِي قَتِي بُوْد كِرِفْتَه دَ اَمْرُوْ جَايِ دَاخِلِ شُد
 كِه دُخترِ بُوْد. ۴۱ اَوْخْتَه اَوْ از دِسْتِ دُخترِ كِرِفْتِ
 وَ دَز شِي كُفْت: ”طَلِيْتَا قُوْمِي،“ كِه مَعْنَايِ

شی اینی آسته: ”آی دُختر، دَز تُو مُوگیُم، باله شو.“^{۴۲} فوری امو دُختر باله شُده دَ راه رفتو شُد. او دُختر دوازده ساله بُوَد. و اونا ازی کار بے اندازه خیر و شُد. ^{۴۳} اوخته عیسیٰ قد تاکید کلو دَزوا امر کد که هیچ کس ازی واقعه خبر نَشنه و دَزوا گُفت که دَ دُختر یگو چیز بَدیه که بُخوره.

مردُم ناصِرِه عیسیٰ ره رَد مُونه

۱ عیسیٰ اُونجی ره ایله کده دَ شارِ خود خُو آمد و یارای شی ام از پُشتِ ازو آمد. **۶**
 ۲ وختیکه روزِ آرام رسید، او دَ عِبادتِ خانه دَ تعلیم دَدو شروع کد و غدر کسا وختی تعلیم شی ره شنید، خیر و مندِه گُفت: ”ای آدم ای چیزا ره از کجا یاد گِرِفته؟ ای چی رقم حکمت آسته که بلده ازو دده شُده؟ چی مُعجزه های از دستِ ازو انجام مُوشه! ^۳ آیا ای امو نجار باچه مریم

و برارِ یعقوب، یوشا،^a یهودا و شمعون نییه؟
 آیا خوارون شی دَ امینجی قد ازمو نییه؟ ” و
 اونا قد ازو مُخالِفَت کد. ^۴ عیسی دَ زوا گُفت:
 ” دَ یگ پیغمبر دَ هیچ جای بے احترامی نَمُوشه،
 جُز دَ منطقه خود شی و دَ بَینِ قوما و خانه
 خود شی. ” ^۵ او دَ اُونجی هیچ مُعجزه انجام
 دده نَتَنِست بَغیرِ ازی که دِست خُوره دَ بِلِه
 چند ناجور ایشت و اونا ره شفا دَد. ^۶ و او از
 بے ایمانی ازوا حَیرو مَند.

بعد ازو عیسی دَ آغیلایِ گرد-و-بَر میگشت
 و تعلیم میدَد. ^۷ او دوازده یار خُوره کوی کد و
 اونا ره دُو دُو نفر رَبی کد و اونا ره دَ بِلِه ارواح
 ناپاک اِختیار-و-قُدرت دَد ^۸ و دَ زوا امر کد که
 بَغیر از یگ تَباق بَلده سَفر خُو هیچ چیز نَگیره:
 نَه نان، نَه خُرَجین و نَه پَیسه دَ کمر بند خُو؛
^۹ فقط چپلی دَ پای خُو کُنه و دُو کالا نَپوشه.

^a ۶:۳ «یوشا» نامِ دیگه «یوسف» آسته.

۱۰ او امچنان دزوا گُفت: ”هر وختیکه د یگ خانه داخل موشید، د امونجی بُمَید تا وختیکه امزو جای بُر نشدید. ۱۱ و د هر جای که قد شمو خوش آمد نکد و د توره شمو گوش ندد، وختیکه امزو جای بُر موشید، خاک پایای خوره تَک بزید تا د خِلافِ ازوا یگ شاهدی بشه.“

۱۲ پس اونا ریی شد و د مردُم اعلان کد که توبه کنه. ۱۳ اونا غدر جنیات ره از مردُم بُر کد و ناجورای کلو ره قد روغو مَسح کده شفا دد.

مَرگِ یحیای تعمید دهنده

۱۴ هیرودیس پادشاه دزی باره خبر شد، چراکه نام عیسی مشهور شد. بعضی مردُم موگفت: ”یحیای تعمید دهنده از مُرده ها دُوباره زنده شده و امزی خاطر ای مُعجزه ها د وسیله ازو ظاهر موشه.“ ۱۵ مگم کسای دیگه موگفت: ”او الیاس پیغمبر آسته.“ یگ تعداد دیگه موگفت که: ”او یگ پیغمبر آسته، رقم یکی از

پیغمبراً. " ۱۶ مگم وختیکه هیرو دیس ای توره
 ره شنید، او گفت: " ای امویحیی! آسته که ما
 سر زدُم؛ آلی او از مُرده‌ها دُوباره زنده شده. "
 ۱۷ چون هیرو دیس خود شی نفر ریی کده یحیی
 ره دستگیر کُدد و او ره دَ بندی‌خانه اندختد. او
 بخاطر هیرو دیا خاتونِ فیلیپس برار خو ای کار ره
 کُدد، چراکه هیرو دیس قد ازو توی کُدد. ۱۸ چون
 یحیی دَ هیرو دیس گفتد: " بلده تُو روا نییه که
 خاتونِ برار خو ره بگیری. " ۱۹ امزی خاطر
 هیرو دیا دَ برابر یحیی کینه گرفتد و میخواست که
 او ره بکُشه مگم نَمیتنست، ۲۰ چراکه هیرو دیس
 از یحیی ترس مُوخورد، چون او میدنست که
 یحیی یگ مردِ عادل و مُقدّس آسته و ازو
 مُحافظت مُوکد. هر وختیکه او توره یحیی ره
 میشنید، بیخی گیج-و-خیرو موشد، ولے باز ام
 خوش دشت که تورای شی ره گوش کنه.

۲۱ بلاخره یگ فرصت بلده هیرو دیا برابر شد.
 وختیکه هیرو دیس دَ روزِ سالگیره خو بلده

نفرای دَر بار و قومندانای نظامی و کتّه گلونای
 جلیلیه یگ مهمانی ترتیب دَد، ^{۲۲} دُخترِ هیرودیا
 دَ مجلسِ دَر آمده رَقص کد و هیرودیس و
 مهمونای شی ره خوشحال کد. پس پادشاه دَ
 امز و دُختر گُفت: ”هر چیزی که میخاهی از مه
 طلب کُو و ما دَز تُو میدیم.“ ^{۲۳} اُو بلده شی قَسَم
 خورده گُفت: ”هر چیزی که از مه طلب کنی، ما
 دَز تُو میدیم حتی اگه نیمِ مَمَلکت مه ام بشه.“
^{۲۴} دُختر بُرو رفته دَ آبه خُو گُفت: ”چیز خیل طلب
 کنم؟“ آبه شی گُفت: ”سرِ یحیای تعمیر دِهنده
 ره.“ ^{۲۵} فوری دُختر دَویده دَ پیشِ پادشاه اَمَد
 و خواهش کده گُفت: ”ما میخایم که امی آلی سرِ
 یحیای تعمیر دِهنده ره دَ یگ پطُنوس دَز مه
 بدی.“ ^{۲۶} پادشاه غَدَر غَمگی شُد، ولے بخاطرِ
 اِحترام دَ قَسَم خُو و ام بخاطرِ مهمونا نَخاست که
 خواهشِ دُختر ره رَد کنه. ^{۲۷} دِستی پادشاه جَلاد
 ره رِبی کد و اَمر کد که سرِ یحیای ره بیره. اُو
 رفته دَ بَنَدی خانه سرِ یحیای ره از تن شی جدا کد

۲۸ و سر شی ره دَ یِگ پطُنوس اُورده دَ دُختر دَد
و دُختر اُو ره دَ آبه خُو دَد. ۲۹ وختیکه شاگردای
یحیی ای خبر ره شنید، اونا اَمَد و جَسَد شی ره
بُرده دَ یِگ قبر دَفن کد.

نان دَدو دَ پَنج هزار نفر

۳۰ رَسُولا دُوباره دَ گِردِ عیسیٰ جم شُد و پِگ
چیزای ره که کَدَد و تعلیمی ره که دَدَد دَزُو نقل
کد. ۳۱ اُو دَزوا کُفت: ”شُمو تنهای خُو دَ یِگ
جای گوشه بیید و کم وَری دَمراسی کُنید.“
چُون کَلو مَرْدُم میمَد و مورفت و اونا حتیٰ بَلدِه
نان خوردو وخت نَدَشَت.

۳۲ پس اونا تنهای خُو دَ کِشتی سوار شُدِه دَ
یِگ جای گوشه رفت. ۳۳ مگم غَدَر کسا اونا
ره دَ حالِ رفتو دید و اونا ره شَنَخَت و از تمام
شارا پای پیده اُمو سُو رِبی شُد و ازوا کده پیش
دَ اُونجی رسید.

۳۴ امی که عیسیٰ از کِشتی تا شد، جمعیتِ کُته ره دید و دل شی د حالِ ازوا سوخت، چراکه اونا رقمِ گوسپندوی بے چوپو بُود. پس او شروع کد که چیزای کلو دزوا تعلیمِ بدیه.

۳۵ ازی که روز تیر شد، یارای شی د پیش ازو آمده گفت: ”اینجی بیابو آسته و روز ام ناوخت شده. ۳۶ امیا ره رخصت کو که د منطقه های گرد-و-بر و آغیلا بوره و یگو چیز بلده خو خریده بخوره.“ ۳۷ مگم او د جواب ازوا گفت: ”خودون شمو بلده ازوا یگو چیز بدید که بخوره.“ اونا دزو گفت: ”آیا مو رفته دوصد دینار ره نان بخری تا بلده ازیا بدی که بخوره؟“ ۳۸ او دزوا گفت: ”چند نان درید؟ بورید و بنگرید.“ اونا رفته معلومات گرفت و گفت: ”پنج نان و دو ماهی.“ ۳۹ اوخته دزوا امر کد که پگِ مردم ره دُل دُل د بله سوزه ها بشندنه. ۴۰ پس مردم د دل های صد نفری و پنجاه نفری ششت. ۴۱ اوخته عیسیٰ امو پنج نان و دو ماهی

ره گِرِفْتَه سُونِ آسْمُو تُوخِ کَدِ و شُکْرگُزَارِی کَدِه
 نَانِ هَا رِه تُوئِه کَدِ و دَ یَارایِ خُو دَدِ تا دَ پِیشِ
 مَرْدُمِ بیلِه؛ و اَمُو دُو مَاهِی رِه اَمِ دَ بَیْنِ اَزْوَا تَقْسِیمِ
 کَدِ. ^{۴۲} پَگِ مَرْدُمِ خُورْدِ و سِیرِ شُدِ ^{۴۳} و یَارَا
 تُوئِه-و-پَرچِه نَانِ و مَاهِی رِه کِه جَمِ کَدِ دَوَاذَدِه
 سَبَدِ پُر شُدِ. ^{۴۴} کَسایِ کِه نَانِ خُورْدِ، تَقْرِیباً پَنجِ
 هَزَارِ مَرْدِ بُوْدِ.

راه رفتو د بِلِه آوِ دریا

^{۴۵} عِیْسِی فَوْرِی یَارایِ خُو رِه وَا دَارِ کَدِ کِه دَ
 کِشْتِی سَوَارِ شُنِه و پِیشْلونِ اَزُو دَ اُو طَرَفِ دَرِیَا
 دَ بَیْتِ صَیْدَا بُورِه تا خُودِ شِی اَمُو جَمْعِیْتِ رِه
 رُخْصَتِ کُنِه. ^{۴۶} بَعْدِ اَزِ خُدا حَافِظِی قَدِ مَرْدُمِ، اُو
 بَلَدِه دُعا کَدُو دَ بِلِه یِگِ کُوهِ رَفْتِ. ^{۴۷} و خَتِیکِه
 شَامِ شُدِ، کِشْتِی دَ مِیْنِکَلِ دَرِیَا رَسِیدِ و عِیْسِی
 تَنْهَایِ خُو دَ خُشْکِی بُوْدِ. ^{۴۸} اُو دِیدِ کِه یَارایِ
 شِی کِشْتِی رِه دَ سَخْتِی حَرْکَتِ مِیدِیِه، چُونِ
 بَادِ اَزِ دَمِ رُویِ اَزْوَا مِیَزَدِ. پَسِ اُو تَقْرِیباً دَ

پیره چارمِ شاو^a دَ رُوی آوِ دریا راه رفته سُون
ازوا آمد و میخواست که از بَغَلِ ازوا تیر شنه.
^{۴۹} مگم وختی اونا دید که او دَ رُوی دریا راه
موره، اونا فکر کد که ارواح آسته و چیغ زد،
^{۵۰} چون پگِ ازوا او ره دیده ترس خورد. مگم او
فوری قد ازوا دَ توره گفتو شد و گفت: ” باجرات
بَشید؛ ما آستم، ترس نَخورید. ” ^{۵۱} اوخته او قد
ازوا دَ کِشتی سوار شد و باد آرام شد. اونا کاملاً
خبرو شد، ^{۵۲} چراکه مُعجزه نان ره پی نبرد،
بلکه دل های ازوا سخت شد.

شفا دَدونِ ناجورا دَ گنیسارت

^{۵۳} وختی اونا از دریا تیر شد، دَ سرزمین
گنیسارت آمد و دَ اونجی لنگر اندخته کِشتی ره
ایسته کد. ^{۵۴} امی که اونا از کِشتی بُرو آمد،
مردم فوری عیسی ره شِنخت ^{۵۵} و دَ عَجَله دَ

^a ۶:۴۸ یعنی بین ساعتِ سه و شش صبح.

سرتاسرِ امزُو منطقه رفت و ناجورا ره دَ بَلَه
 توشکا ايشته دَ هر جای که شَنِید عیسیٰ دَ
 اُونجی آسته، بُرد. ۵۶ و دَ هر جایی که عیسیٰ
 مورفت یعنی دَ آغیلا، شارا و اطراف، مردُم
 ناجورا ره دَ چار راهی ها می ایشته و دَ پیش
 ازو عُدِر-و-زاری مُوكد که بَلَدِه ازوا اجازه بَدیه
 تا دَ دامونِ چَپَن شی دِست بَزَنه و هر کسی که
 دِست مِیَزَد شفا پَیدا مُوكد.

دَ باره پاکی و نِجاست

۱ دَ امزُو غَیت فرِیسیا و بعضی عالِمای
 دِین که از اورشَلیم اَمُد دَ گِردِ عیسیٰ
 جَم شُد. ۲ اونا دِید که بعضی از یارای شی
 قد دِستای ناپاک، یعنی ناشُشته نان مُوخوره.
 ۳ خودونِ فرِیسیا، بَلکه تمامِ یَهُودیا تا دِستای
 خُو ره خُوب نَشِیه، نان نَمُخوره و دَ امزی
 رقم رسم-و-رَواجِ بابَه کَلونای خُو ره نِگاه مُونه؛
 ۴ مَثَلًا، اونا وختیکه از بازار مییه تا خود ره

نَشِيه چیز نَمُوخوره. امچنان غَدِر رَواج های
 ديگه ام آسته که اونا نگاه مونه، مَثَلًا شُشتون
 پيله ها، ديگ ها، آفتوه ها، ظرفای مِسی و
 تَخْت ها. ^۵ اوخته فریسیا و عالمای دین ازو
 پُرسان کد: ”چرا یارای تُو دَ مُطابِقِ رِسم-و-رَواجِ
 بابَه کَلونای مو رفتار نَمونه، بَلکِه قد دِستای
 ناپاک نان مُوخوره؟“

^۶ اُو دَ جَوَابِ ازوا گُفت: ”إِشعیای نَبی دَ باره
 شُمو ریاکارا دُرُست پيشگویی کده، امو رقم که
 نُوشته شُدِه:

اِی مَرْدُمِ قَد لَبای خُو دَز مِه اِحترام مونه،

مگم دِل های شی از مِه دُور آسته؛

^۷ اونا بے فایده مَرِه پَرستیش مونه،

چُون اونا رِسم-و-رَواجی ره تَعْلیم مِیدیه

که اَصُولِ اِنسانی آسته.

^۸ شُمو احکامِ خُدا ره نَادیده گِرِفته رِسم-و-رَواجِ

اِنسانی ره مَحکَم مِیگِیرید. ”^۹ امچنان دَزوا

گُفت: ”شُمو احکامِ خُدا ره دَ آسانی باطل مُونید

تا رسم-و-رواج خُو ره دَ جای بیرید. ۱۰ چُون
 مُوسیٰ گُفته: 'آته و آبه خُو ره احترام کُو' و 'هر
 کسی که دَ آته و آبه خُو دَو-و-دشنام بَدیه، باید
 کُشته شُنه. ۱۱' مگم شُمو مُوگید: 'اگه یگ
 نفر دَ آته یا آبه خُو بُگیه، "امو کومک که از
 دِستِ ازمه دَز شُمو میرسید، دَ خُدا وَقِف شُد. "'
 ۱۲ اوخته شُمو دیگه اُو ره نَمیلید که یگو کار
 بَلدِه آته یا آبه خُو انجام بَدیه. ۱۳ دَ امزی رقم
 شُمو کلامِ خُدا ره دَ وَسِیلَه رسم-و-رواج خُو که
 جاری کدید باطل مُونید و ازی رقم کارا غَدَر
 مُونید."

۱۴ اوخته عیسیٰ بسم جمعیتِ مردُم ره کُوی
 کده دَزوا گُفت: "پگ شُمو دَز مه گوش بَدید و
 بُفامید: ۱۵ هیچ چیزی دَ بُرونِ اِنسان نییه که دَ
 داخلِ شی بوره و اُو ره نَجِس کُنه، بلکه چیزای
 که از داخلِ شی بُر مُوشه، اونا آسته که اُو ره

نَجِس مُونَه. ۱۶ [هر کسی که گوشِ شِنُوا دَرَه،
گوشِ بَگیرَه. ^a]

۱۷ وَخْتِیکَه از پیشِ جَمعیّتِ مَرْدُم دَ خانَه دَر
اَمَد، یارای شی معنای مَثَل رَه ازو پُرسان کد.
۱۸ اُو دَزوا کُفت: ”آیا شُمو ام پی نَمویرید؟
آیا نَموفامید که هر چیزی که از بُرو دَ داخلِ
انسان مورَه، نَمیتنه اُو رَه نَجِس کُنَه؟ ۱۹ چُون
خوراک دَ قلبِ شی داخلِ نَموشه، بَلکِه دَ مِعده
مورَه و بعد ازو دَ کِنارآب پورته موشه. ” دَ
امزی رقم اُو تمامِ خوراکِ ها رَه پاکِ اِعلان
کد. ۲۰ و اُو اِدامه دَدَه کُفت: ”چیزی که از
وَجُودِ انسان بُر موشه، اُمُو انسان رَه نَجِس
مُونَه، ۲۱ چُون از دَرُون، از دِلِ انسان اَسْتَه که
اینی چیزا بُر موشه: فِکرای بَد، فِسادِ اخلاقی،
دُزی، قتل، ۲۲ زِنا، طَمع، شَرارت، فَریب،
شَهوتِ پَرستی، حَسادت، تَهَمَت، کِبَر-و-غُرور

^a ۷:۱۶ بعضی نُسَخه ها نِوشْتَه داخلِ قَوس رَه نَدَرَه.

و لوڏڱي. ۲۳ پڳ امزي چيزاي بد از داخل بُر
موشه و انسان ره نَجِس مونه.

ایمانِ یگِ خاتونِ غیرِ یهود

۲۴ عیسیٰ اُونجی ره ایله کده دَ سرزمینِ صُور
رفت و دَ یگِ خانه داخل شُد؛ اُو نَمیخواست
که کس خبر شُنه، ولے نَتَنِست که تاشه بُمَنه.
۲۵ اوخته یگِ خاتو که دُخترِ ریزه شی روح
ناپاک دَشت، امی که دَ باره عیسیٰ شَنِید، فوری
آمده خود ره دَ پیشِ پایای شی اندخت. ۲۶ اُمُو
خاتو یگِ یونانی و از فَنِیقِیه سُوریه بُود. اُو
دَ پیشِ عیسیٰ عُذر-و-زاری کد که جن ره از
دُختر شی بُر کُنه. ۲۷ عیسیٰ دَزُو گُفت: ”بیل که
اوّل بچکِیچا سیر شُنه، چُون خُوب نییه که نان
بچکِیچا ره بگیری و دَ پیشِ سگا پورته کُنی.“
۲۸ لیکن اُمُو خاتو دَ جواب شی گُفت: ”یا
مولا، ولے حتی سگا ام از میدگی های که از
دِستر خونِ بچکِیچا موفته، مُوخوره.“ ۲۹ عیسیٰ

دَزُو كُفْت: ”بُورُو، بَخَاطِرِ كُفْتُونِ اَمزِي توره تُو،
جِنِ از دُختر تُو بُرُ شُد. “^{۳۰} وختِيكه اَمُو خَا تُو
خَانِه خُو رَفْت، دِيِد كِه دُختر شِي دَ بَلِه جَاگِه
خَاو اَسْتِه و جِنِ ازُو بُرُ شُدِه.

آدمِ كَر-و-گَنگِه شفا پيدا مونه

^{۳۱} اوخته عيسیٰ از منطقه صُور بُرُ شُد و از
راهِ صِيدُونِ از مِينَكَلِ سِرْحَدِ دِيكَاپُولِيْسِ دَ دَرِيَايِ
جَلِيلِيَه اَمَد. ^{۳۲} دَ اُونَجِي مَرْدُمِ يِگِ اَدَمِ كَر رِه
دَ پِيْشِ عيسیٰ اُورْد كِه زِيُونِ شِي بَنْدِ مَوْشُد و
اُونَا دَ پِيْشِ عيسیٰ عُدْر-و-زَارِي كَد كِه دِسْتِ
خُو رِه دَ بَلِه ازُو اَدَمِ بِيْلِه. ^{۳۳} اوخته عيسیٰ اُو
رِه از مِينَكَلِ جَمْعِيَّتِ كَشِيْدِه دَ يِگِ گَوْشِه بُرْد و
كِلَكَايِ خُو رِه دَ گَوْشَايِ ازُو اَيْشْتِ و لُعَابِ دَانِ
خُو رِه دَ زِيُونِ شِي مَلِيْد ^{۳۴} و سُونِ اَسْمُو تُوخ كَدِه
يِگِ اَه كَشِيْدِ و دَزُو كُفْت: ”اِفْتَح!“ يَعْني ”وَزِ
شُو!“ ^{۳۵} فَوْرِي گَوْشَايِ ازُو وَازِ شُد و بَنْدِشِ
زِيُونِ شِي از بَيْنِ رَفْتِ و اُو صَحِيْحِ توره كُفْت.

۳۶ اوخته عیسیٰ دزوا آمر کد که دزی باره د
هیچ کس نقل نکنه، مگم هر چیقس کلوتر اونا
ره منع کد، اونا کلوتر امو توره ره تیت کد.
۳۷ مردم بے اندازه خیرو شدد و موگفت: ”او
تمام کارا ره د خوبی انجام دده. او حتی کرها
ره شنوا مونه و گنگه ها ره د توره گفتو میره.“

نان ددو د چار هزار نفر

۱ د امزو روزا بسم یگ جمعیت کته جم
شد و ازی که بلده خوردو چیز ندشت
عیسیٰ یارای خوره کوی کده دزوا گفت: ۲ ”دل
مه د حال امزی جمعیت موسوزه، چون سه روز
شده که قد ازمه آسته و هیچ چیز بلده خوردو
ندره. ۳ اگه اونا ره گشنه د خانه های شی ربی
کنم، اونا د بین راه از حال موره، چراکه بعضی
ازوا از راه دور آمده.“ ۴ یارای شی د جواب
ازو گفت: ”کی میتنه امیا ره دمزی بیابو از
نان سیر کنه؟“ ۵ عیسیٰ ازوا پرسان کد: ”چند

نان دَرِید؟ " اونا گُفت: " هفت نان. " ۶ پس دَ جمعیتِ مردُم امر کد که دَ رُوی زمی بِشینه. اوخته امو هفت نان ره گِرِفته شُکرگزاری کد و ٹوٹه کده دَ یارای خُو دَد تا دَ پیشِ جمعیتِ مردُم بیله؛ و اونا ایشْت. ۷ اونا چند ماهی ریزه ام دَشت. عیسیٰ اونا ره ام بَرکت دَد و امر کد که دَ پیشِ مردُم بیله. ۸ پگِ ازوا خورده سیر شد و اونا ٹوٹه-و-پرچه باقی مَنده ره که جم کد، هفت سَبَد پُر شد. ۹ تعدادِ ازوا تقریباً چار هزار نفر بُود. بعد ازو عیسیٰ اونا ره رُخصت کد ۱۰ و خود شی دِستی قد یارای خُو دَ کِشتی سوار شد و دَ منطقه دَلمانوته رفت.

فَرِسیا مُعجزه طلب مُونه

۱۱ اوخته فَرِسیا آمد و جَر-و-بَحث ره قد عیسیٰ شُروع کد و از رُوی آزمایش تقاضای مُعجزه آسمانی کد. ۱۲ او از دِل خُو یگ آه کشید و گُفت: " چرا ای نسل مُعجزه طلب

مونه؟ ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، هیچ مُعجزه
بلده امزی نسل نِشو دده نَموشه. ” ۱۳ و اونا
ره ایله کده پس دَ کِشتی شِشت و دَ او طرفِ
دریا رفت.

خمیرمایه فریسیا و هیرودیس

۱۴ دَ امزو غیت یارا پُرمشت کُدد که نان
بگیره و دَ کِشتی ام کلوتر از یگ نان قد
خو نَدشت. ۱۵ اوخته عیسی اونا ره باخبر کده
گفت: ” باخبر بشید که از خمیرمایه فریسیا و
خمیرمایه هیرودیس احتیاط کُنید. ” ۱۶ پس اونا
قد یگدیگه خو گُفت: ” ای ره از خاطری گُفت
که نان ندرے. ” ۱۷ عیسی ای ره پی بُرده
دزوا گُفت: ” چرا دَ باره ازی که نان ندرید دَ
بِین خو توره مُوکید؟ آیا هنوز ام پی نموبرید
و نموفامید؟ آیا دل های شُمو سخت آسته؟
۱۸ آیا شُمو چیم دَرید ولے نَمینگرید و گوش
دَرید ولے نَمیشنوید؟ آیا دَ یاد شُمو نییه؟

۱۹ وختیکه امو پنج نان ره بلده پنج هزار نفر
 ثوټه کدم، از ثوټه-و-پرچه که جم کدید چند
 سبد پُر شد؟ " اونا گُفت: " دوازه سبد. " ۲۰ او
 گُفت: " وختیکه هفت نان ره بلده چار هزار نفر
 ثوټه کدم، از ثوټه-و-پرچه که جم کدید چند
 سبد ره پُر کدید؟ " اونا گُفت: " هفت سبد. "
 ۲۱ پس عیسی دزوا گُفت: " آیا تا هنوز ام
 نَموفامید؟ "

شفا ددونِ یگ آدمِ کور د بیت صیدا

۲۲ وختی اونا د بیت صیدا آمد، مردم یگ
 آدمِ کور ره د دیرِ عیسی اورد و د پیش شی
 عذر-و-زاری کد که دست خوره د بله ازو بیله.
 ۲۳ او از دستِ امزو آدمِ کور گرفت و او ره از
 آغیل برو بُرد. بعد ازو چیمای شی ره لعابِ دان
 کد و دستای خوره د بله ازو ایشته از شی پُرسان
 کد: " آیا کدم چیز مینگری؟ " ۲۴ او باله توخ
 کده گُفت: " مردم ره مینگرم که مثلِ درختا وری

معلوم موشه و راه میگرده. " ۲۵ عیسیٰ بسم
 دستای خوره د بله چیمای ازو ایشته. اوخته او
 دقیق توخ کد و بینایی شی پس آمد و او تمام
 چیزا ره روشو-و-واضح دید. ۲۶ پس عیسیٰ او
 ره د خانه شی ربی کده گفت: "د امزو آغیل
 نرو."

اقرارِ پترُس د باره مسیح

۲۷ عیسیٰ و یارای شی د آغیلای منطقه
 قیصریه فیلیپس رفت. او د بین راه از یارای
 خو پُرسان کده گفت: "مردم مَره کی میدنه؟"
 ۲۸ اونا د جواب شی گفت: "بعضی ها مَوگیه
 یحیای تعمید دهنده؛ و بعضی های دیگه مَوگیه
 الیاس پیغمبر و بعضی های دیگه یکی از
 پیغمبرا." ۲۹ او ازوا پُرسان کد: "شمو مَره کی
 میدنید؟" پترُس د جواب شی گفت: "تو مسیح
 آستی." ۳۰ پس عیسیٰ دزوا امر کد که د باره
 ازو د هیچ کس چیز نگیه.

عیسیٰ دَ بارِه مَرگِ خُو پیشگویِ مونه

۳۱ اوخته او شروع دَ تعلیم دَدونِ ازوا
کد و گُفت: "لازم آسته که «باچه انسان»
رَنج-و-عذابِ کلو بَنگره و دَ وسیله ریش سفیدا،
پیشوایونِ عالی مقام و عالِمای دین رد شده
کُشته شنه و بعد از سه روز دُوباره زنده شنه."
۳۲ عیسیٰ امی توره ره واضح گُفت؛ و پترُس
او ره دَ یگ گوشه بُرد و شروع کد که او
ره منع کنه. ۳۳ مگم عیسیٰ پس دور خورد و
سُون یارای خُو توخ کده پترُس ره سرزنش کد و
گُفت: "از مه دُور شو، آی شیطو! چراکه فکر
تو دَ چیزایِ اِلهی نییه، بلکه دَ چیزایِ انسانی
آسته."

۳۴ اوخته عیسیٰ جمعیتِ مردُم ره قد یارای
خُو کوی کد و دَزوا گُفت: "اگه کسی میخایه
که از مه پیروی کنه، باید خود ره انکار کنه
و صلیب خُو ره باله کده از پُشتِ ازمه بییه."

۳۵ چُون هر کسی که بخایه جان خُو ره نجات
 بدیه، اُو ره از دِست میدیه؛ مگم هر کسی که
 جان خُو ره بخاطرِ ازمه و خوشخبری از دِست
 بدیه، اُو ره نجات میدیه. ۳۶ بلده انسان چی
 فایده دَره که تمام دُنیا ره دَ دِست بیره، مگم
 جان خُو ره از دِست بدیه؟ ۳۷ یا انسان دَ عَوْضِ
 جان خُو چیزخیل دده میتنه؟ ۳۸ پس هر کسی که
 از مه و از تورای مه دَ مینکلِ امزی نسلِ زناکار
 و گناهکار ننگ دشته بشه، «باچه انسان» ام
 وختیکه دَ بزرگی-و-جلالِ آته خُو قد ملایکه های
 مُقدَّس مییه ازو ننگ مونه.

۹ اُو دزوا گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمو
 مُوگم، بعضی کسای که دَ اینجی ایسته
 یه تا پادشاهی خُدا ره که قد قُدرت مییه ننگره،
 مَزِه مَرگ ره نَمیچشه.“

تبدیلی شکل عیسیٰ

۲ بعد از شش روز عیسیٰ پترس، یعقوب و یوحنا ره گرفت و تنها اونا ره قد خو د بِلَه یگ کوه قیل بُرد. د اُونجی شکل عیسیٰ د پیش رُوی ازوا تبدیل شد ۳ و کالای شی رقم برف وری بیخی سفید شد، د اندازه که هیچ کس د رُوی زمی نمیتنه کالا ره اوقس سفید کنه. ۴ اوخته ایاس قد موسیٰ بلده ازوا ظاهر شد و اونا قد عیسیٰ توره موگفت. ۵ پس پترس د عیسیٰ گُفت: ”اُستاد، کلو خوب آسته که مو د اینجی آستی. اجازه بدی که سه سایبان جور کنی: یگ بلده ازتو، یگ بلده موسیٰ و یگ بلده ایاس.“ ۶ او نمیدنست که چیزخیل بگیه، چراکه اونا غدر ترس خوردد. ۷ اوخته یگ آور د بِلَه ازوا سایه کد و از آور یگ آواز آمده گُفت: ”اینمی باچه دوست دشتنی مه آسته، از آید شی شنید.“ ۸ بے بلغه وختی اونا چار طرف خو

ره توخ کد، هیچ کس ره قد خو ندید بغیر از عیسی و بس.

۹ وختیکه اونا از کوه تاه میمد، عیسی دزوا امر کد که د باره چیزی که اونا دیده د هیچ کس نقل نکنه تا زمانی که «باچه انسان» از مُرده ها دوباره زنده نشده. ۱۰ پس اونا امی توره ره د پیش خودون خو نگاه کد و از یگدیگه خو سوال موکد که امی «از مُرده ها دوباره زنده شدو» چی معنی دشته بشه.

۱۱ اوخته اونا از عیسی پُرسان کده گفت: ”چرا عالمای دین مَوگیه که ایاس باید اول بییه؟“
۱۲ او د جواب ازوا گفت: ”دُرست آسته که ایاس اول مییه تا تمام چیزا ره اصلاح کُنه. ولے د باره «باچه انسان» چطور نوشته شده که او باید غدر رنج بنگره و تحقیر-و-توهین شنه؟“
۱۳ مگم ما دز شمو مَوگم که ایاس گاه آمد و اونا هر چیزی که خاست د حق ازو کد، امو رقم که د باره شی نوشته شد.

باچه چندی شفا پیدا مونه

۱۴ وختیکه اونا د پیش دیگه یارا رسید، یگ جمعیت کته ره د گرد ازوا دید و بعضی عالمای دین قد ازوا جر-و-بحث موكد. ۱۵ امی که مردم عیسی ره دید، پگ شی غرق حیرت شد و دویده دویده آمد تا قد ازو منده نشی کنه. ۱۶ اوخته عیسی ازوا پرسان کد: "د باره چیزخیل قد ازوا جر-و-بحث مونید؟" ۱۷ یگ آدم از مینکل جمعیت مردم د جواب شی گفت: "استاد، ما باچه خو ره د پیش ازتو آوردیم؛ او گرفتار یگ روح ناپاک آسته که او ره گنگه کده. ۱۸ هر وختیکه او ره میگیره، او ره د زمی میندزه و از دان شی قف بر موشه و او دندونای خو ره میخیه و شخک مومنه. ما از یارای تو خواهش کدم که روح ناپاک ره بر کنه، مگم اونا نتست." ۱۹ عیسی د جواب ازوا گفت: "آی نسل بے ایمان! تا کی ما قد شمو بشم و تا کی

شُمُو رِه تَحْمَلِ كُنْم؟ اُو رِه پِيشِ اِزْمِه بِيرِيد. ”
 ۲۰ اُونَا اُو رِه دَ پِيشِ عِيسَى اُورْد. امی که روحِ
 ناپاکِ عِيسَى رِه دِيد، فَوْرِي دَ بِلِه اِمْرُو باچِه
 حَمَلِه اُورْد و اُو دَ زَمِي اُفْتَدِه تُو-و-پِیچِ خورْد و
 اِز دَانِ شِي قَفِ بُرْ شُد. ۲۱ عِيسَى اِز اَتِه شِي
 پُرْسَانِ كَد: ”چِيقَسِ دِيرِ شُدِه كِه امی تَكْلِيفِ
 رِه دَرِه؟“ اُو كُفْت: ”اِز رِيزْگِي. ۲۲ امی روحِ
 ناپاکِ غَدْرِ و خْتَا اُو رِه دَ اَتِشِ و اُو مِیْنْدَزِه تَا اُو
 رِه نَابُودِ كُنِه. اَلِي اِكِه يَكُو كَارِ مِیْتِنِي، دَ حَالِ
 اِزْمُو رَحْمِ كَدِه مُو رِه كَوْمَكِ كُو. ۲۳ عِيسَى
 دَزُو كُفْت: ”اِكِه بَتِنِي اِيْمَانِ بِيرِي، بَلَدِه كَسِي كِه
 اِيْمَانِ دَرِه تَمَامِ چِيْزَا مُمَكِنِ اَسْتِه. ۲۴ اَتِه اِمْرُو
 باچِه فَوْرِي چِيغِ زَدِه كُفْت: ”مَا اِيْمَانِ مِيرْم؛ دَ
 بَارِه بِي اِيْمَانِي مِه دَزْمِه كَوْمَكِ كُو!“ ۲۵ و خْتِي
 عِيسَى دِيد كِه جَمْعِيَّتِ مَرْدُمِ دَ گِرْدِ اِزُو دَ زُودِي
 جَمِ مَوْشِه، اُو دَ بِلِه رُوحِ ناپاکِ هَيْبَتِ كَدِه دَزِ
 شِي كُفْت: ”اِي رُوحِ كَرِ و كُنْگِه، دَزِ تُو حُكْمِ
 مُونْمِ كِه اِزُو بُرْ شُو و دِيْگِه هِرْگِزِ دَ پُوسْتِ اِزُو

داخل نشو. ” ۲۶ اوخته روح ناپاک چیغ زد و باچه ره یگ تکان سخت دده بر شد و امو باچه مثل مرده جور شد، د اندازه که غدر کسا گفت: ” او مرده. ” ۲۷ مگم عیسی از دست شی گرفته او ره باله کد و او سر پای خو ایسته شد.

۲۸ وختی عیسی د خانه داخل شد، یارای شی د تنهایی ازو پرسان کد: ” چرا مو نتنستی او ره بر کنی؟ ” ۲۹ او دزوا گفت: ” ای رقم روح د وسیله هیچ چیز بر نموشه، جز د وسیله دعا. ”

عیسی بسم د باره مرگ خو پیشگویی مونه

۳۰ عیسی و یارای شی ازونجی بر شده رفت و از جلیلیه تیر شد. او نمیخواست که کس خبر شنه، ۳۱ چون او د یارای خو تعلیم میدد و دزوا موگفت: ” «باچه انسان» د دست مردم تسلیم موشه و اونا او ره موکشه و سه روز بعد از کشته شدو دوباره زنده موشه. ” ۳۲ مگم اونا

مقصدِ تورہ شی رہ نفاہید و ترس خورد کہ ازو
پُرسان کنہ.

بحث د بارہ بزرگی

۳۳ اوختہ اونا د کفرناحوم آمد و غیتیکہ اونا د
خانہ بود، عیسیٰ از یارای خو پُرسان کد: ”د بین
راہ د بارہ چیز خیل قد یگدیگہ خو جر-و-بَحَث
مُوکدِید؟“ ۳۴ اونا چُپ مند، چراکہ د راہ قد
یگدیگہ خو جر-و-بَحَث مُوکد کہ د مینکلِ ازوا
کی بزرگتر آستہ. ۳۵ عیسیٰ شِشت و امو دوازده
یار رہ کوی کده دزوا گُفت: ”هر کسی کہ
میخایہ اوّل بشہ، او باید آخرِ پگ و غلامِ پگ
بشہ.“ ۳۶ اوختہ اویگ بچکیچہ رہ گرفت و او
رہ د مینکلِ ازوا ایستلجی کد و او رہ د بغلِ خو
گرفته دزوا گُفت: ۳۷ ”هر کسی کہ یکی امزی
بچکیچا رہ د نامِ از مہ قبول کنہ، مَرہ قبول کده
و هر کسی کہ مَرہ قبول کده، نہ مَرہ، بلکہ امو
رہ قبول کده کہ مَرہ ربی کده.“

هر کسی که مُخَالِفِ مو نییه قد ازمو آسته

۳۸ یوحنا گُفت: ”اُستاد، مویگ نفر ره دیدی که دَ نامِ ازتو جنیات ره بُر مُو کد و مو او ره مَنع کدی، چراکه او از جمِ ازمو نَبُود.“ ۳۹ لیکن عیسی گُفت: ”او ره مَنع نَکُنید، چُون هیچ کس نَمیتنه که دَ نامِ ازمه یگ مُعجزه کُنه و یگ لحظه بعد دَ باره ازمه بد بُگیه. ۴۰ چُون کسی که دَ ضِدِ مو نییه، او قد ازمو یه.

۴۱ هر کسی که دَز شُمو دَ نامِ ازمه یگ پیله او بدیه که وُچی کُنید فقط بخاطری که دَ مسیح تعلق دَرید، ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگُم که او بے اجر نَمومنه.

اخطار دَ وَسوسه کُننده ها

۴۲ هر کسی که باعِثِ گُمراهی یکی امزی ریزه گینا شُنه که دَز مه ایمان دَره، بلده ازو بهتر آسته که یگ سنگِ آسیا دَ گردون شی اوزو شُده

دَ دریا پورته شُنه. ^{۴۳} پس اگه دِست تُو باعث
 موشه که تُو گُمراه شُنی او ره قَطع کُو، چُون
 بَلدِه تُو بهتر آسته که چُنْته دَ زندگی اَبَدی داخِل
 شُنی نِسبَت دَزی که قد دُو دِست دَ دوزخ بُفتی،
 دَ آتِشِ کُلِ ناشدنی، ^{۴۴} [دَ جایی که کِرم شی
 نَمومَره و آتِشِ کُلِ نَموشه. a] ^{۴۵} اگه پای تُو
 باعث موشه که تُو گُمراه شُنی، او ره قَطع کُو،
 چُون بَلدِه تُو بهتر آسته که لَنگ دَ زندگی اَبَدی
 داخِل شُنی نِسبَت دَزی که قد دُو پای دَ دوزخ
 پورته شُنی، ^{۴۶} [دَ جایی که کِرم شی نَمومَره و
 آتِشِ کُلِ نَموشه. b] ^{۴۷} اگه چِیم تُو باعث موشه
 که تُو گُمراه شُنی، او ره بُر کُو، چُون بَلدِه تُو
 بهتر آسته که قد یگ چِیم دَ پادشاهی خُدا داخِل
 شُنی، نِسبَت دَزی که قد دُو چِیم دَ دوزخ پورته

a: ۴۴ ۹: بعضی نُسَخه ها نِوِشْتِه داخِلِ قَوسِ ره نَدَره.

b: ۴۶ ۹: بعضی نُسَخه ها نِوِشْتِه داخِلِ قَوسِ ره نَدَره.

شُنی، ^{۴۸} دَ جایی که کِرم شی نَموُمَره و آتِش
گُل نَموشه.

^{۴۹} چُون تمامِ کسا قد آتِش نَمکی موشه. †
^{۵۰} نَمک خُوب آسته، لیکن اگه نَمک شوری
خُوره از دِست بَدیه، چَطور میتنه که مَزِه شی
پس بییه؟ شُمو دَ خودون خُو نَمک دَشته بَشید و
قد یگدیگه خُو دَ صُلح-و-صفا زندگی کُنید.

دَ باره طلاق

۱ عیسیٰ اُونجی ره ایله کد و دَ
منطقه یهودیه و اُو طرفِ دریای اُردُن
رفت. جمعیتِ مردُم بسم دَ گِردِ ازو جم شد و اُو
مُطابقِ عادتِ خُو باز ام اونا ره تعلیم دَد.
۲ دَمزُو غَیت بعضی فریسیا آمد و بلده آزمایش
ازو پُرسان کد: ”آیا بلده یگ مرد روا آسته
که خاتون خُو ره طلاق بَدیه؟“ ^۳ عیسیٰ دَ

† ۴۹:۹ لایوا. ۱۳:۲

جواب ازوا گفت: "موسیٰ دَز شُمو چی حُکم
 دَده؟" ^۴ اونا گفت: "موسیٰ اجازه دَده که یگ
 مرد یگ طلاق‌نامه نوشته کُنه و خاتون خُو ره
 ایله بدیه. ^۵ اوخته عیسیٰ دَزوا گفت: "موسیٰ
 بخاطرِ سنگدلی شُمو ای حُکم ره بلده شُمو
 نوشته کد. ^۶ مگم از شروعِ خِلقتِ خُدا اونا ره
 مَرَد و زَن خَلق کد. ^۷ † امزی خاطر مرد، آته و
 آبه خُو ره ایله کده قد خاتون خُو یگجای موشه
^۸ و هر دوی شی یگ جسم موشه. ^۹ † پس چیزی
 ره که خُدا یگجای کده، انسان نباید جدا کُنه."
^{۱۰} وختی اونا دَ خانه بُود، یارا بسم دَزی باره
 از عیسیٰ سوال کد. ^{۱۱} او دَزوا گفت: "هر کسی
 که خاتون خُو ره طلاق بدیه و قد یگ خاتون
 دیگه توی کُنه، او دَ حقِ خاتون خُو زنا مونه.
^{۱۲} و اگه یگ خاتو شوی خُو ره طلاق بدیه و قد
 یگ مردِ دیگه توی کُنه، او ام زناکاری مونه."

† ۱۰:۶ پیدایش. ۱:۲۷ † ۱۰:۸ پیدایش. ۲:۲۴

عیسیٰ بچکیچای ریزه ره برکت میدیه

۱۳ دَمَزُو غِیتِ مَرْدُمِ بچکیچای ریزه ره دَ پیشِ عیسیٰ اُورد تا دَ سِرِ ازوا دِست بیله؛ مگم یارا اونا ره سرزنش کد. ۱۴ وختیکه عیسیٰ ای کار ره دید، قار شد و دَزوا گُفت: ”بیلید که بچکیچای ریزه پیشِ ازمه بییه و اونا ره مَنع نَکنید، چراکه پادشاهی خُدا دَمزی رَقم کسا تعلق دَره. ۱۵ ما حقیقت ره دَز شُمُو مُوگم، هر کسی که پادشاهی خُدا ره رَقم یگ بچکیچَه ریزه قَبول نَکنه، اُو هرگز دَ زشی داخِل نَمُوشه.“

۱۶ اوخته بچکیچا ره دَ بَغل خُو گِرِفت و دِستای خُو ره دَ سِرِ ازوا ایشته اونا ره بَرکت دَد.

آدم سرمایه‌دار و زندگی اَبَدی

۱۷ وختیکه عیسیٰ دَ راه مورفت، یگ آدم دَویده دَویده اَمَد و دَ پیشِ ازو زانو زده ازو پُرسان کد: ”ای اُستادِ نیک، ما چیز کار کُنم تا صاحب

۶۴

زندگی اَبَدی شُنْم؟ ” ۱۸ عیسیٰ ازو پُرسان کد:
 ”چرا مَره نیک مُوگی؟ هیچ کس نیک نیسته
 بَغیر از خُدا و بَس. ۱۹ تُو احکامِ شریعت ره
 میدنی که مُوگه: ’قتل نَکو، زنا نَکو، دُزی
 نَکو، شاهِدی دروغ نَدی، فَریب کاری نَکو، آته
 و آبه خُو ره اِحترام کُو. ’” ۲۰ † اُو آدم دَ جواب
 شی گُفت: ”اُستاد، ما پِگِ امزیا ره از ریزگی خُو
 دَ جای اُوردیم. ” ۲۱ عیسیٰ سُون ازو تُوخ کده اُو
 ره مُحَبَت کد و دَزُو گُفت: ”یگ چیز کم دَری؛
 بورُو، هر چیزِی که دَری سَودا کُو و پِیسِه شی ره
 دَ غَریبا بدی؛ اوخته تُو دَ عالمِ باله صاحبِ یگ
 گنج مُوشی. بعد ازو بیه و از مه پِیروی کُو. ”
 ۲۲ مگم بخاطرِ امزی توره لب-و-رُوی شی اوزو
 شُد و اُو غَمگی شُدِه ازونجی رفت، چراکه اُو
 مال-و-دَولتِ کَلو دَشت.

۲۳ اوخته عیسیٰ چاردور خُو ره توخ کده دَ یارای خُو گُفت: ”چِیَقَس سخت آسته که آدمای دولتَمند دَ پادشاهی خُدا داخل شُنه!“ ۲۴ یارا امزی تورای شی خِیرو مندُد، مگم عیسیٰ بسم دَزوا گُفت: ”آی بچکِیچا، داخل شُدو دَ پادشاهی خُدا چِیَقَس سخت آسته! ۲۵ تیر شُدونِ اُشتر از نیفه سیزو آسوتر آسته نِسبت دَ داخل شُدونِ آدمِ دولتَمند دَ پادشاهی خُدا.“ ۲۶ اونا بے اندازه خِیرو شُدو و قد یگدیگه خُو مُوگُفت: ”پس کی میتنه نجات پیدا کُنه؟“ ۲۷ عیسیٰ سُون ازوا توخ کده گُفت: ”بلدهِ انسان ناممکن آسته، مگم نَه بلدهِ خُدا، چراکه بلدهِ خُدا پگِ چیزا مُمکن آسته.“

۲۸ پترُس دَ توره گُفتو شُد و دَزو گُفت: ”مو تمام چیز خُو ره ایله کده و از تو پیروی مونی.“
 ۲۹ عیسیٰ گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، هیچ کسی ره پیدا نَمیتنید که خانه یا برارو یا خوارو یا آته یا آبه یا بچکِیچا یا زمین خُو ره

بخاطرِ ازمه و خوشخبری ایله کُنه، ^{۳۰} و دای
 دُنیا صد برابر خانه ها، پرارو، خوارو، آبه گو،
 بچکیچا و زمینا ره قد آزار-و-اذیت قتی د دست
 نیره و د عالمی که مییه صاحبِ زندگی ابدی
 نَشْنه. ^{۳۱} مگم غدر کسای که اول آسته آخر
 موشه و آخرها اول.

سومنه پیشگویی عیسی د باره مرگ شی

^{۳۲} عیسی و یارای شی د راه بُود و سون باله
 طرف اورشلیم مورفت و عیسی پیش پیش ازوا
 ربی بُود. یارا حیرت زده شُدُد و کسای که
 از پشتِ ازوا میمد، ترس خوردُد^a. عیسی امو
 دوازده ره بسم د یگ گوشه بُرد و شروع کد که
 دزوا بگیه که چیز خیل د بله شی مییه ^{۳۳} و گفت:
 ”اینه، مو د اورشلیم موری و «باچه انسان» د

^a ۱۰:۳۲ یارا بخاطرِ حیرت زده شُدُد که عیسی مسیح
 باوجودِ که موفامید که د اورشلیم خطرِ کشته شدن شی
 آسته، باز ام مورفت.

دِستِ پیشوایونِ عالی مقام و عالِمای دینِ تسلیم
 موشه و اونا او ره محکوم د مرگ مونه و د
 دستِ مردُمای غیرِ یهود تسلیم مونه؛^{۳۴} اونا او
 ره ریشخند کده د بله شی تَف میندزه و او ره
 قمچی میزنه و موکُشه، و له د روزِ سیوم^a او
 دوباره زنده موشه.

درخواستِ یعقوب و یوحنا

^{۳۵} یعقوب و یوحنا باچه های زیدی د پیش
 عیسی آمد و گفت: "استاد، مو میخاهی هر
 چیز که از تو درخواست کنی، تو بلده مو انجام
 بدی." ^{۳۶} او دزوا گفت: "چی میخاهید که بلده
 شمو انجام بدم؟" ^{۳۷} اونا دزشی گفت: "إجازه
 بدی که د بزرگی جلال تو یگ مو د دستِ
 راست و دیگه مو د دستِ چپ تو بشینی."

^a ۱۰:۳۴ د بعضی نسخه ها «بعد از سه روز» نوشته

^{۳۸} عیسیٰ دزوا گُفت: ”شُمونمیدنید که چیز خیل
 طلب مُونید. آیا میتنید از جامی وُچی کُنید که
 ما وُچی مُونم، یا غُسلِ تعمیدی ره بگیریِد که
 ما قد شی غُسلِ تعمید دده موشُم؟“ ^{۳۹} اونا
 د جواب شی گُفت: ”آره، میتنی.“ عیسیٰ
 دزوا گُفت: ”دُرست آسته، از جامی که ما وُچی
 مُونم، شُمو ام وُچی مُونید و غُسلِ تعمیدی ره
 که ما میگیریِم، شُمو ام قد ازو غُسلِ تعمید دده
 موشید؛ ^{۴۰} مگم ششتو د دستِ راست یا چپ
 مه د اختیارِ ازمه نییه، بلکه بلده کسای آسته
 که بلده ازوا آماده شُده.“

^{۴۱} وختیکه ده یارِ دیگه ای توره ره شنید،
 اونا د بله یعقوب و یوحنا قار شد. ^{۴۲} اوخته
 عیسیٰ اونا ره کوی کد و دزوا گُفت: ”شُمو
 میدنید که د مینکلِ مردمای غیرِ یهود کسای که
 حکمران حساب موشه، اونا د بله ازوا باداری
 مونه و کته کلونای ازوا د بله ازوا جبر-و-ستم
 موکنه. ^{۴۳} مگم د بینِ ازشُمو باید ای رقم نبشه،

بَلَكِه هِر كَسِي كِه دَ مِينَكَل شُمُو مِيخايِه كُتِه
 بَشِه، بَايِد خِدْمَتِگَار شُمُو بَشِه. ^{۴۴} و هِر كَسِي
 كِه دَ مِينَكَل شُمُو مِيخايِه پِيَش قَدَم بَشِه، بَايِد
 غُلامِ پِگ بَشِه. ^{۴۵} چُون «بَاچِه اِنْسَان» نَمَدِه كِه
 خِدْمَت شُنِه، بَلَكِه تَا خِدْمَت كُنِه و جَان خُو رِه
 دَ رَاهِ غَدَر كَسَا فِدَا كُنِه.

شفا دَدُونِ بَارْتِيْمائُوسِ كُور

^{۴۶} پَس اَوْنَا دَ شَارِ اَرِيحَا اَمَد. دَ حَالِيكِه عِيْسِي
 قَد يَارَايِ خُو و يِگ جَمْعِيَتِ كُتِه اَز اَرِيحَا بُرُو
 مَورَفَت، بَارْتِيْمائُوسِ بَاچِه تِيْمائُوسِ كِه يِگ
 گَدَايِگَرِ كُور بُود دَ بَغَلِ رَاهِ شِشْتُد. ^{۴۷} و خَتِي
 بَارْتِيْمائُوسِ شَنِيد كِه اُو عِيْسَايِ ناصِرِي اَسْتِه،
 اُو دَ چِيغِ زَدُو شُد و كُفَت: ”اَيِ عِيْسِي بَاچِه
 دَاوُود، دَ بِلِه مِه رَحْمِ كُو!“ ^{۴۸} غَدَر كَسَا دَ بِلِه
 اَزُو هِيْبِتِ كَد كِه چُپ شُنِه، مِگَم اُو كَلُوتَرِ چِيغِ
 زَدِه كُفَت: ”اَيِ بَاچِه دَاوُود، دَ بِلِه مِه رَحْمِ كُو!“
^{۴۹} اَوخْتِه عِيْسِي اِيَسْتِه شُدِه كُفَت: ”اُو رِه كُوِي

کُنید. ” اونا امو آدم کور ره کوی کد و دزو گُفت: ” باجرات بش؛ باله شو که تو ره کوی مونه. ”
 ۵۰ او فوری چپن خوره او سو اندخت و از جای خو پریده د پیش عیسی آمد. ۵۱ عیسی دزو گُفت: ” چی میخاهی که بلده تو انجام بدم؟ ” آدم کور دزو گُفت: ” اُستاد، ما میخایم که بسم بینا شنم. ” ۵۲ عیسی دز شی گُفت: ” بورو؛ ایمان تو، تو ره شفا دد. ” او فوراً دوباره بینا شد و از پشت عیسی د راه گت شد.

داخل شدن عیسی د اورشلیم

۱ وختی اونا د بیت فاجی و بیت عینا د دامون کوه زیتون که نزدیک اورشلیم آسته رسید، عیسی دو نفر از یارای خوره ربی کده ۲ دزوا گُفت: ” د آغیلی که پیش روی شمو آسته، بورید و امی که دزشی داخل شدید، دستی یگ کره الاغ ره پیدا مونید که د اونجی بسته یه و تا آلی ره هیچ کس د بله شی

سوار نشده؛ او ره واز کده بیرید. ^۳ اگه کدم
کس دز شمو بگیه، 'چرا ای کار ره مونیید؟'
شمو بگید: 'مولا ای ره لازم دَره و دِستی دَ
امینجی پس ربی مونه.' ^۴ "پس اونا رفته کَره
الاغ ره پیدا کد که د پالوی یگ درگه د منه
کوچه بسته بود و اونا او ره واز کد. ^۵ بعضی
کسای که د اونجی ایسته بود، دزوا گُفت: "چیز
کار مونیید، چرا کَره الاغ ره واز موکنیید؟" ^۶ اونا
امو چیز ره گُفت که عیسی دزوا گُفتد. پس دزوا
إجازه دد که بیره. ^۷ اوخته اونا کَره الاغ ره د
پیش عیسی اورد و چپن های خور ره د پشت شی
اندخت و عیسی د بله ازو سوار شد. ^۸ غدر
مردم چپن های خور ره د سر راه اوار کد و یگ
تعداد دیگه شاخچه های بلگدار ره که از زمینا
قطع کدد، د راه فرش کد. ^۹ کسای که پیشلون
ازو مورفت و کسای که از پشت شی میمد،
چیغ زده موگُفت:

”هوشیعیانا! ^a“

مُبارک آسته کسی که دَ نامِ خُداوند مییّه.

۱۰ مُبارک آسته پادشاهی بابه کلون مو

داوود که دَ حالِ اَمَدو یه!

هوشیعیانا دَ بلندترین جای عالمِ باله.”

۱۱ اوخته عیسیٰ دَ اورشَلیم داخل شد و دَ خانه

خُدا رفت و چارطرف خُو سُون تمام چیزا توخ

کد، مگم ازی که ناوخت بُود او قد دوازده یار

خو دَ بَیت عنیا رفت.

عیسیٰ دِرختِ انجیر ره نالت مونه

۱۲ روزِ دیگه شی وختیکه اونا از بَیت عنیا بُرو

اَمَد، عیسیٰ گُشنه شد. ۱۳ او از دُور یگ دِرختِ

انجیر پُربلگ ره دید و رفت تا شاید یگو میوه

دَزو پیدا کُنه. وختیکه دَ پیش شی رسید بَغیر از

^a ۱۱:۹ «هوشیعیانا» دَ زبونِ عبرانی «لُطفًا نِجاتِ بَدی»

معنی میدیّه ولے دَ زمانِ عیسیٰ «هوشیعیانا» یگ شُعار

بلده ستایشِ خُدا اِستِفاده موشد.

بلغ دَزُو هیچ چیز پیدا نکد، چراکه فصلِ انجیر
نَبُود. ۱۴ اوخته دَ درخت گُفت: ”بعد ازی دیگه
هرگز کس از میوه تُو نَخوره.“ و یارای شی ای
ره شَنِید.

رفتون عیسی دَ خانه خُدا

۱۵ بعد ازو اونا دَ اورشَلیم آمد و عیسی دَ خانه
خُدا داخل شُده دَ بُر کدونِ کسای شُروع کد که دَ
خانه خُدا خرید و فروش مَوکد. او میزای صرافا
و چوکی های کوتر فروشا ره سرچپه کد ۱۶ و دَ
هیچ کس اجازه نَدَد که مال خُو ره از مینکل
خانه خُدا تیر کُنه. ۱۷ او دَ مردُم تعلیم میدد و
مَوگفت: ”آیا نوشته نَشده که،

‘خانه مه جای عبادت بلده تمام قوم
ها گفته موشه؟’

مگم شُمو ای ره غارِ دُزا جور کدید.“

۱۸ وختیکه پیشوایونِ عالی مقام و عالِمای
دین ای ره شَنِید، اونا دَ پُشتِ یگ فرصت بُر شُد

که چطور او ره از بین بُره؛ چون اونا ازو ترس
مُوخورد، چراکه پگِ مردُم از تعلیم شی خيرو
مَندد. ۱۹ وختیکه شام شد، عیسی و یارای شی
از شار بُرو رفت.

درس از درخت انجیر

۲۰ صَباح گاه وختیکه اونا ازونجی تیر مُوشد،
اونا درختِ انجیر ره دید که از ریشه خُشک
شده. ۲۱ پترُس توره عیسی ره دَ یاد خُو اُورد
و دَزشی گُفت: ”اُستاد، اونه امو درختِ انجیر
ره که نالت کدی خُشک شده.“ ۲۲ عیسی دَ
جوابِ ازوا گُفت: ”دَ خُدا ایمان دَشته بَشید.
۲۳ ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، اگه کس دَ امزی
کوه بُگیه، ’کنده شو و دَ دریا پورته شو،‘ و
دَ دل خُو شک نَکنه، بلکه ایمان دَشته بَشه که
چیزی که مُوگیه واقع مُوشه، اُو بلده شی انجام
دده مُوشه. ۲۴ امزی خاطر دَز شُمو مُوگم، هر
چیزی ره که دَ دُعا طلب کُنید، یَقین دَشته بَشید

که او ره د دست اوردید و او از شمو موشه.
 ۲۵ وختیکه بلده دُعا ایسته موشید، اگه د ضد
 کدم کس یگو چیز د دل خو درید، او ره ببخشید
 تا آته آسمانی شمو ام خطاهای شمو ره ببخشه.
 ۲۶ [لیکن اگه شمو نبخشید، آته آسمانی شمو
 ام خطاهای شمو ره نموبخشه.]^a

قُدرت و اِختیاراتِ عیسیٰ

۲۷ اونا بسم د اورشلیم آمد. د حالیکه عیسیٰ
 د خانه خدا قدم میزد، پیشوایونِ عالی مقام
 و عالمای دین و ریش سفیدا د پیش شی آمد
 ۲۸ و گُفت: "قد کدم اِختیار ای کارا ره مونی؟
 کی دز تو امی اِختیار ره دده که ای کارا ره
 انجام بدی؟" ۲۹ عیسیٰ دزوا گُفت: "ما ام از
 شمو یگ سوال پُرسان مونم و شمو دز مه جواب
 بدید؛ اوخته ما دز شمو موگم که قد کدم اِختیار

^a ۱۱:۲۶ بعضی نسخه ها نوشته داخل قوس ره ندره.

ای کارا ره انجام میدیم: ^{۳۰} آیا غسل تعمید یحییٰ از عالم باله بود یا از انسان؟ دز مه جواب بدید. ^{۳۱} اونا قد یگدیگه خو مشوره کده گفت: "اگه بگی که از عالم باله بود، اوخته او موگیه، پس چرا دزو ایمان نوردید؟" ^{۳۲} و اگه بگی که از انسان بود، مردم مو ره موکشه. "چون اونا از جمعیت مردم ترس موخورد، چراکه پگ مردم یحییٰ ره پیغمبر میدنست، ^{۳۳} و امزی خاطر اونا د جواب عیسیٰ گفت: "مونمیدنی." عیسیٰ دزوا گفت: "ما ام دز شمو نموگم که قد کدم اختیار ای کارا ره انجام میدیم."

مَثَلِ باغوانای ظالم

۱ اوخته عیسیٰ د مَثَلِ قد ازوا د توره
 ۱۲ گفتو شد و گفت: "یگ آدم یگ باغ
 انگور جور کد و د گرداگرد شی دیوال باله کد.

بعد ازو دَ مَنه شی یگ چرخُشت^a جور کد و
 یگ بُرجِ پیره‌داری ام بلده شی آباد کد. اوخته
 او ره دَ باغوانا اجاره دَد و خود شی دَ سفر رفت.
 ۲ دَ فصلِ انگور او یگ غلام ره دَ پیشِ باغوانا
 رَی کد تا اونا حق شی ره از حاصلِ باغِ انگور
 بگیریه. ۳ مگم اونا امو غلام ره لت-و-کوب کده
 دَست‌خالی رَی کد. ۴ او یگ غلامِ دیگه ره دَ
 پیشِ ازوا رَی کد. اونا او ره قد سنگ زده
 سر شی ره میده کد و دَز شی بے حرمتی کد.
 ۵ او بسم یگ غلامِ دیگه ره رَی کد و اونا او
 ره کُشت. و غدر کسای دیگه ره ام رَی کد
 که اونا بعضی ازوا ره لت-و-کوب کد و بعضی
 های شی ره کُشت. ۶ او یگ نفرِ دیگه ام دَشت
 که او باچه دوست-دَشتنی شی بُود. آخرکار او
 ره دَ پیشِ ازوا رَی کد و قد خود خُو گفت:

a ۱۲:۱ دَ او زمان مردُم دَ هر باغِ انگور یگ حوضچه
 بلده انگور لَغه کدو جور مُوکد، تا شیرِه انگور ره بُر
 کنه. امو حوضچه «چرخُشت» نام دَشت.

'اونا دَ باچه مه احترام مُونه. ' ۷ مگم باغوانا قد
 یگدیگه خُو گُفت: 'اینمی وارث آسته. بیید که
 ای ره بُکُشی و میراث از مو مُوشه. ' ۸ پس اونا
 باچه ره گِرِفته کُشت و اُو ره از باغ انگور بُرو
 پورته کد. ۹ آلی صاحبِ باغ چیز کار مُونه؟ اُو
 مییه و باغوانا ره نابُود مُونه و باغ انگور ره
 دَ دیگه نفرا تسلیم مُونه. ۱۰ آیا امی نوشته ره
 نَخانید که مُوگیه:

'سنگی ره که اُستاکارا رَد کد،

سنگِ مُهمِ تادو شُده.

۱۱ ای کار ره خُداوند کده

و دَ نظرِ ازمو عَجیب آسته. ' ۱۱

۱۲ رهبرای یهُودیا دَ تلاشِ ازی بُود که عیسیٰ

ره دِستگیر کُنه، چُون اونا پی بُرد که ای مَثَل ره

دَ ضِدِ ازوا گُفته، مگم اونا از مردُم ترس خورد.

پس اونا اُو ره ایله کده رفت.

سوال دَ باره مالیه دَدو

۱۳ اوخته اونا بعضی فریسیا و طرفدارای هیروودیس ره دَ پیشِ عیسی رَبی کد تا او ره قد تورای خود شی دَ دام بندزه. ۱۴ اونا آمده دَزو گُفت: ”اُستاد، مو میدنی که تُو آدمِ صَادِقِ اَستی و دَ غَمِ کس نیستی که چی مُوگیه، چُون تُو دَ ظاهِرِ اِنسان توخ نَمونی، بلکه راهِ خُدا ره دَ راستی تعلیم میدی. آیا مالیه دَدو دَ قیصر رَوا اَسته یا نه؟ آیا مو مالیه بدی یا ندی؟“

۱۵ عیسی ریاکاری ازوا ره پی بُرده دَزوا گُفت: ”چرا مَره آزمایش مُونید؟ بلده مه یگ سِکه یگ دیناری بیرید تا او ره توخ کُنم.“ ۱۶ و اونا اُورد.

اوخته او دَزوا گُفت: ”امی عکس و نشان از کی اَسته؟“ اونا دَ جواب شی گُفت: ”از قیصر.“

۱۷ عیسی دَزوا گُفت: ”چیزی ره که از قیصر اَسته دَ قیصر بدید و چیزی ره که از خُدا اَسته دَ خُدا.“ و اونا از جوابِ اَزو خِیرو مند.

سوال دَ بارِه دُوباره زنده شُدو

۱۸ اوخته صدوقیا که موگفت قیامت وجود ندره، دَ پیشِ ازو آمد و ازو سوال کده گُفت:

۱۹ "استاد، موسیٰ بلده ازمو نوشته کده که اگه برارِ یگ آدم بُمَره و خاتون شی بے اولاد دَ جای شی بُمَنه، او آدم باید قد امزو خاتو توی کُنه و بلده برارِ خو اولاد پیدا کُنه. ۲۰ یگ زمان هفت برار بُوَد؛ اولنه شی خاتو گرفت و مُرد و دَ جای شی اولاد نَمَند. ۲۱ اوخته دوّمِنه شی امو خاتو ره گرفت و او ام مُرد و دَ جای شی اولاد نَمَند؛ سوّمِنه ام امی رقم شُد. ۲۲ خلاصه هر هفت شی او ره گرفت و دَ جای هیچ کُدم شی اولاد نَمَند. آخرکار امو خاتو ام مُرد. ۲۳ پس دَ روز قیامت او خاتون کُدم ازوا موشه؟ چون هر هفت شی او ره خاتو کُدد. " ۲۴ عیسیٰ دَزوا گُفت: "آیا گمراهی شُمو امزی خاطر نیسته که شُمو نه دَ بارِه کتابِ مَقَدَّس میدنید و نه دَ بارِه قُدرتِ خُدا؟ ۲۵ چُون

وختیکه اونا از مُرده ها دُوباره زنده مُوشه، اونا نه خاتو میگیره و نه شوی مُونه، بلکه رقمِ ملایکه ها دَ عالمِ باله آسته. ^{۲۶} مگم دَ باره قیامتِ مُرده ها، آیا دَ کتابِ موسیٰ دَ قِصّه «بُوته سوزان» نَخانِید که چطور خُدا دَزُو کُفت: 'ما خُدا ی اِبراهیم و خُدا ی اِسحاق و خُدا ی یعقوب اَسْتُم'. ^{۲۷} اُو خُدا ی مُرده ها نییه، بلکه خُدا ی زنده ها آسته. شُمو سخت گُمره اَسْتِید.

بُزرگترین حُکم

^{۲۸} یکی از عالِمای دین اَمَد و شَنِید که اونا جر-و-بحث مُونه؛ وختی دید که عیسیٰ دَزُوا یگ جوابِ خُوب دَد، اُو از شی پُرسان کد: "کُدم حُکم از پگ کده مُهم آسته؟" ^{۲۹} عیسیٰ دَ جواب شی کُفت: "حُکمِ مُهمِ اینی آسته: 'گوش کُو آی قَوْمِ اِسرائیل، خُداوند، خُدا ی مو خُداوندِ یکتا آسته. ^{۳۰} پس خُداوند، خُدا ی خُو ره قد تمامِ دِل و تمامِ جان و تمامِ عقل و تمامِ قُوتِ خُو

مُحَبَّتْ كُو. ^{۳۱} و دوّم شی اینی آسته: 'همسایه
 خوره رقم خود خُو آلی دوست دشته بش. 'هیچ
 حُکم ازی دُو کده بزرگتر نییه. " ^{۳۲} اوخته عالم
 دین دزُو گُفت: "کلو خُوب اُستاد، تُو حقیقت
 ره گُفتی که خُدا یگ آسته و بغیر ازُو دیگه
 نییه. ^{۳۳} و ای که او ره قد تمام دِل و تمام عقل
 و تمام قُوْت مُحَبَّتْ کُنی و همسایه خُو ره رقم
 خود خُو آلی دوست بدنی، واقعاً ای از تمام هدیه
 های سوختنی و قربانی ها کده مُهمتر آسته. "
^{۳۴} وختی عیسی دید که او جوابِ عاقلانه دده،
 دزُو گُفت: "تُو از پادشاهی خُدا دُور نیستی."
 بعد ازُو دیگه هیچ کس جُرأت نکد که ازُو سوال
 کُنه.

داوود و مسیح

^{۳۵} وختیکه عیسی دَ خانه خُدا تعلیم میدد،
 او گُفت: "عالمای دین چطور میتنه بگیه که

مسیح باچه داوود آسته؟ ^{۳۶} دَ حالیکه خودِ داوود
دَ هدایتِ روحِ اَلْقُدسِ گفته:

’خداوند دَ مولایِ مه گفت:

”دَ دِستِ راستِ مه بشی

تا دُشمنایِ تُو ره دَ تئی پایِ تُو بِنَدَزُم.“

^{۳۷} اگه خودِ داوود مسیح ره مولا مَوَگیه، چطور
میتنه که باچه شی بَشه؟ ” و جمعیتِ کُتّه مردُم
قد شوق-و-علاقه دَ تورایِ ازو گوش میدد.

عیسیٰ مردُم ره دَ باره عالِمایِ دینِ خبردار مونه

^{۳۸} عیسیٰ دَ حالیکه تعلیم میدد گفت: ”از
عالِمایِ دینِ احتیاط کنید؛ اونا خوش دَره که
قد چَپِن هایِ دِراز ای سُو-و-اوسُو بگرده و دَ
کوچه-و-بازارِ احترامِ شنه ^{۳۹} و دَ عبادتِ خانه
ها چوکِ هایِ مَهْم ره دَشته بَشه و دَ مهمانی ها
دَ باله-جایِ بَشینه! ^{۴۰} اونا خانه هایِ خاتونوی
بیوه ره قُورت مونه و از رُویِ رباکاری نماز

خُو ره دِراز مُونه. اونا محکومیتِ سخت‌تر ره
مینگره.

هدیه یگ خاتونِ بیوه

۴۱ عیسیٰ رُوی دَ رُوی صندوقِ بیتِ اَلمالِ خانِه
خُدا شِشتُند و مردُمی ره توخ مُوکد که دَ مَنه
صندوقِ پیسه میندخت. غدر مردُمای پیسه‌دار
پیسه کلو اندخت. ۴۲ دَ امزُو غیتِ یگ خاتونِ
بیوه غریب آمد و دُو سِکِه که تقریباً یگ تنگه
مُوشد اندخت. ۴۳ اوخته او یارای خُو ره کُوی
کد و دزوا گُفت: ”ما حقیقت ره دز شُمو مُوگم،
امی خاتونِ بیوه غریب از تمام کسای که دَ
صندوقِ پیسه اندخت، کلوتر پورته کد. ۴۴ چُون
پگ ازوا از کلونی دارایی خُو اندخت، مگم او
از غریبی خُو هر چیزی که دشت، یعنی تمام
دار-و-ندار زندگی خُو ره اندخت.“

پیشگویی بیرو شدنِ خانه خدا

۱۳ وختیکه عیسیٰ از خانه خدا بُر
مُوشد، یکی از یارای شی دزُو گُفت:
”اُستاد، توخ کُو، چی سنگای کُته و چی
ساختُمان های باشکوهی!“^۲ عیسیٰ دزُو گُفت:
”امی ساختُمان های کُته ره مینگری؟ یگ
سنگ ام د بِلِه سنگِ دیگه باقی نُمومنه، بلکه
پگ شی زیر-و-زبر مُوشه.“

جور و جفا

۳ وختیکه عیسیٰ د بِلِه کوه زیتون رُوی د
رُوی خانه خدا ششتُند، پترُس، یعقوب، یوحنا
و اندریاس تاشکی ازو پُرسان کد: ^۴ ”دز مو
بُگی که ای چیزا چی وخت رُخ میدیه و نشانی
که پگ امزی واقعه ها پوره شدن شی نزدیک
آسته، چی یه؟“^۵ اوخته عیسیٰ د جواب ازوا
گُفت: ”هُوش خُو ره بگیریِد که کس شمو ره

گمراه نَکُنْه. ^۶ غَدْر کَسَا دَ نَامِ اَزْمِه مِیْه و
 مُوگیه، 'ما اُمُو اَسْتُمْ،' ^a و غَدْر کَسَا رِه گمراه
 مُونه. ^۷ وَخْتِیکِه دَ بَارِه جَنگِ هَا و خَبِرِ جَنگِ
 هَا مِیْشَنَوِید وَرَخَطَا نَشْنِید؛ ای واقعه ها باید
 رُخِ بَدِیْه، لَیْکِن اَخِرِ زَمَانِ هِنُوَز نَرَسِیدِه. ^۸ چُون
 یِگ قَوْمِ دَ ضِدِ قَوْمِ دِیْگِه و یِگ مَمْلَکَتِ دَ ضِدِ
 مَمْلَکَتِ دِیْگِه بَالِه مُوشِه و زَلِزَلِه هَا دَ جَایِ هَا
 مُخْتَلِفِ رُخِ مِیْدِیْه و قَحْطِیِ هَا مِیْه. ای چیزا
 شُرُوعِ دَرِدِ زَبَدُو اَسْتِه.

^۹ مِگَم شُمُو خُود رِه اِحْتِیَاظِ کُنِید، چِرَاکِه شُمُو
 رِه دَ مَحْکَمِه هَا تَسْلِیْمِ مُونِه و دَ عِبَادَتِ خَانِه هَا
 قَمْچِیِ مِیْزَنِه و شُمُو بَخَاطِرِ اَزْمِه دَ پِیْشِ وَاَلِیِ
 هَا و پَادِشَایُو اِیْسْتِه مُوشِید تَا بَلَدِه اَزُوا شَاهِدِیِ
 بَدِید. ^{۱۰} و اوّلِ بَایْدِ خُوشْخَبْرِیِ دَ تَمَامِ قَوْمِ هَا
 اِعْلَانِ شُنِه. ^{۱۱} پَسِ هَرِ وَخْتِیکِه شُمُو رِه دِسْتِگِیْرِ
 کَدِه تَسْلِیْمِ مُونِه، پِیْشِ اَزِ پِیْشِ غُصَّه نَکُنِید کِه

^a ۱۳:۶ یعنی «ما مسیح اَسْتُمْ.»

چی بُگید، بلکه هر چیزی که دَ امزُو غیت دَز
 شُمُو دَدَه مُوشه، امُو ره بُگید، چراکه توره‌گوی
 شُمُو نیستید، بلکه روح اَلْقُدس آسته. ۱۲ برار،
 برار ره و آته، باچه ره دَ مَرگ تسلیم مُونه؛
 و بچکیچا دَ رُوی آته و آبه خُو میخیزه و اونا
 ره دَ کُشتو میدیه. ۱۳ از خاطرِ نامِ ازمه تمام
 مردُم از شُمُو بد مُوبره، مگم هر کسی که تا
 آخر صبر-و-خوصله کنه، نجات پیدا مُونه.

زِشتِ بیروکار

۱۴ پس وختی شُمُو زِشتِ بیروکار^a ره دَ جایی
 ایسته مینگرید که نباید بشه † -- خاننده پی بُبره
 -- اوخته کسای که دَ یهودیه آسته باید دَ کوه‌ها

^a ۱۳:۱۴ «زِشتِ بیروکار» یگ لقب بلده بُتی آسته که
 دَ کتابِ دانیال پیغمبر دَ باره شی پیشگویی شده. نظر
 دَ پیشگویی ای بُتِ زِشت دَ خانه خُدا ایسته شده باعِث
 بیروکاری مُوشه.

† ۱۳:۱۴ دانیال؛ ۹:۲۷؛ ۱۱:۳۱؛ ۱۲:۱۱.

دوتا کُنه؛ ۱۵ و هر کسی که د بِلَه بامِ خانه آسته،
باید تاه نَشْنَه و د خانه داخل نَشْنَه تا یگو چیز
ره بگیریه. ۱۶ و هر کسی که د سر کِشت آسته
باید بلده گِرفتونِ کالای خُو پس نَرَوَه. ۱۷ وای د
حالِ خاتونوی که د امزُو روزا شِکامتو بَشَه و یا
نلغِه شیرخور دَشْتَه بَشَه!

۱۸ دُعا کُنید که ای چیزا د زمستو رُخ ندیه،
۱۹ چُون د امزُو روزا اَوطور رَنج-و-مُصِیبت مییه
که مثل شی از شروعِ خِلقتی که خُدا خَلق
کد تا آلی ره نَمَدَه و بعد ازو هرگز نَمییه.
۲۰ اگه خُداوند اُو روزا ره کوتاه نَموِکد، هیچ
بَشَر نجات پیدا نَموِکد؛ لیکن بخاطرِ اِنْتِخاب
شُدَه های که اُو اِنْتِخاب کده، اُو اُمُو روزا ره
کوتاه کده.

پس آمدونِ مسیح

۲۱ د امزُو زمان اگه کُدم کس دز شُمُو مُوگیه:
'اینه، مسیح د اینجی آسته!' یا 'اونه، مسیح د

اُونجی یِه! باوَر نَکُنید، ۲۲ چراکه مسیح های
دروغی و پیغمبرای دروغی بُر موشه و مُعجزه
ها و چیزای عجیب انجام میدیه تا اگه امکان
دشته بَشه، حتی اِنْتِخاب شده ها ره گُمراه کُنه.
۲۳ پس اِحْتِیاط کُنید، ما پَگ چیزا ره پیش از
پیش دَز شُمو کُفْتُم.

۲۴ مَگم دَ امزُو روزا، بعد امزُو
رَنج-و-مُصِیبت،

اَفْتُو تَرِیک موشه

و ماه روشنی خُو ره نَمیدیه،

۲۵ سِتاره ها از آسمو تاه موفته

و قُدْرَت های آسمونا تکان مُوخوره.

۲۶ اوخته مرْدُم «باچه اِنسان» ره مینگره که خُن

قُدْرَت و جلالِ بزرگ دَبَلَه اُورها مییه. ۲۷ دَ امزُو

زمان او ملایکه های خُو ره رِبی مونه و اونا

اِنْتِخاب شده های ازو ره از چار گوشه دُنیا، از

سر تا اَخِرِ زمی و از سر تا اَخِرِ آسمو جَم مونه.

درس از درختِ انجیر

۲۸ آلی از درختِ انجیر یگ درس یاد بگیرید:
امی که شاخه های شی تازه شده بلگ
مونه، شمو موفامید که تایستو نزدیک آسته.
۲۹ امی رقم شمو ام وختی مینگرید که ای چیزا
واقع موشه، بفامید که او نزدیک آسته، بلکه د
دان درگه رسیده.

۳۰ ما حقیقت ره دز شمو موگم، تا تمام
امزی چیزا واقع نشنه، ای نسل از بین نموره.
۳۱ آسمو و زمی از بین موره، ولے کلام ازمه
هرگز از بین نموره.

انتظار بلده پس آمدون مسیح

۳۲ د باره امزو روز و ساعت هیچ کس نمیدنه؛
نه ملایکه ها د آسمو و نه ام باچه، بلکه فقط
آته آسمانی میدنه و بس.

۳۳ پس هوشیار و بیدار بشید، چون شمو
 نمیدنید که او زمان چی وخت مییه. ۳۴ آمدون
 امزو روز رقم یگ آدم آسته که د سفر موره و
 غیتیکه از خانه حرکت مونه، او غلامای خو
 ره اختیاردار جور مونه و بلده هر کدم شی یگ
 وظیفه خاص میدیه و د درگه وان موه که بیدار
 بشه. ۳۵ پس بیدار بشید، چون شمو نمیدنید که
 صاحب خانه چی وخت پس مییه، د وختِ شام
 یا د نیمِ شام، د وختیکه خروس بنگ میدیه یا
 د وختِ روز واز شدو. ۳۶ نشنه که او بے بلغه
 بییه و شمو ره د خا و بنگره. ۳۷ چیزی ره که دز
 شمو موگم، د پگ موگم: بیدار بشید!

نقشه قتل عیسی

۱۴
 ۱ دُو روز د عیدِ پصح و عیدِ
 فطیر مندو. پیشوایونِ عالی مقام و
 عالِمای دین د تلاشِ ازی بود که چی رقم عیسی
 ره د حیلہ-و-مکر دستگیر کنه و د قتل برسنه.

۲ چون اونا مُوگفت: ”ای کار دَ روزای عید نَشنه؛ اگه شنه، اِمکان دَره که مردُم شورش کنه.“

مَسَح شُدونِ عیسیٰ دَ بَیتِ عَینا

۳ وختیکه عیسیٰ دَ بَیتِ عَینا دَ خانِه شِمعونِ کولی گِرِفته دَ سِرِ دِستَرخو شِشتُد، یگِ خاتوِ قَد یگِ بوتلِ عَطْرِ قِیمَتبای، یعنی عَطْرِ سُنْبَلِ خالِصِ اَمَدِ و بوتلِ رِه مَیدِه کده عَطْرِ رِه دَ سِرِ عیسیٰ شیو کد. ۴ لیکن بعضی کسای که دَ اُونجی بُوَد، سِرِ قارِ دَ یگدِیگِه خُو گُفت: ”چرا ای عَطْرِ ای رِقْمِ ضایع شُد؟ ۵ چون مُوشُد که امی عَطْرِ دَ کَلوترِ از سِبه صد دینار سَودا شنه و پِیسِه شی دَ غَرِیبا دَدِه شنه.“ و اونا اَمو خاتوِ رِه سِرزنش کد. ۶ مگم عیسیٰ گُفت: ”اُو رِه دَ حال شی بیلید؛ چرا اُو رِه آزار میدید؟ اُو یگِ کارِ نیکِ دَ حَقِ ازمه کده. ۷ چون غَرِیبا همیشه قَد شَمو اَسْتِه و هر وختیکه بِخاهید شَمو میتنید

دَ حَقِ اَزْوَا خُوبِی کُنید، ولے ما همیشه قد شُمو
 نِیَسْتُم. ^۸ او هر چیزی که دَ تَوان شی بُود انجام
 دَد؛ او جِسْم مَرِه پیش از پیش بِلدِه دَفن کدو
 چرب کد. ^۹ ما حَقِیْقَت رِه دَز شُمو مُوگُم، دَ هر
 جای دُنیا که خوشخبری اِعلان شُنه، کار اِمزی
 خاتو ام دَ عِنوانِ یاداوری اَزو نَقْل مُوشه.

خِیانتِ یَهُودایِ اِسْخَرِیوطی

^{۱۰} اوخته یَهُودایِ اِسْخَرِیوطی که یکی امزُو
 دوازده یار بُود، دَ دِیرِ پیشوا یونِ عالی مقام رفت
 تا عِیسی رِه دَزوا تَسْلِیم کُنه. ^{۱۱} اونا وختی ای
 توره رِه شَنِید، خوشحال شُد و قد اَزو وعده کد
 که دَزو پِیسه مِیدیه. پس او دَ تَلاشِ ازی بُود
 که چطور عِیسی رِه بَدونِ جَنجال تَسْلِیم کُنه.

اَخْرِی شامِ عِیسی قَد یارایِ شی

^{۱۲} دَ رُوزِ اوّلِ عِیدِ فَطِیرِ دَ غِیْتِیکِه بارِه پِصَح
 رِه قُربانی مُو کد، یارایِ عِیسی دَزو کُفت: ”دَ

کُجا می‌خواهی که رفته بلده تُو آمادگی بگیری
 تا نانِ پَصَحِ ره دَ اُونجی بُخوری؟ ” ۱۳ اوخته
 عیسی دُو نفر از یارای خُو ره ریی کد و دزوا
 گُفت: ” دَ داخلِ شار بورید؛ دَ اُونجی یگ آدم قد
 شمو رُوی دَ رُوی مُوشه که کوزه آو ره مُبره.
 از پُشتِ ازو بورید ۱۴ و دَ جایی که او داخل
 مُوشه دَ صاحبِ امزو خانه بُگید: ’اُستاد مُوگیه،
 مهمون‌خانه مه دَ کجایه تا نانِ پَصَحِ ره قد یارای
 خُو دَ اُونجی بُخورم؟ ’ ۱۵ اوخته او یگ اُتاقِ کُته
 ره دَ باله‌خانه دَز شمو نشو میدیه که فرش شده
 و آماده آسته. دَ اُونجی بلده مویاری بگیری. ”
 ۱۶ پس یارا ریی شده دَ شار رفت و تمام چیزا ره
 امو رقم که عیسی گُفتد، پیدا کد و نانِ پَصَحِ
 ره تیار کد.

۱۷ وختیکه شام شد، عیسی قد دوازده یار خُو
 دَ اُونجی آمد. ۱۸ دَ حالیکه اونا شِشتد و دَرَو نان
 مُوخورد، عیسی گُفت: ” ما حقیقت ره دَز شمو
 مُوگم، یکی از شمو که قد ازمه نان مُوخوره،

مَرَه تَسْلِيمِ مُونَه. ” ۱۹ اُونَا كُوْیُوْبَارِ شُدْ وِ یِگِ
 بَعْدِ اَز دِیْگِه اَزُو پُرسان كَد: ” مَا خُو نِیْسْتُمْ،
 یَا اَسْتُمْ؟ ” ۲۰ اُو دَ جَوَابِ اَزُوا كُفْت: ” اُو یِكِي
 اَمزِي دُوازْدِه اَسْتِه كِه دِسْتِ خُو رِه قَد اَزْمِه قَتِي
 دَ كَاسِه غُوْثِه مُونَه. ” ۲۱ «بَاچِه اِنْسَان» اَمُو رَقْمِ
 كِه دَ بَارِه شِي نُوْشْتِه شُدِه، اَز دُنْیَا موره. مَگَمِ
 وَايِ دَ حَالِ كَسِي كِه «بَاچِه اِنْسَان» دَ وَسِيْلَه
 اَزُو تَسْلِيمِ مُوشِه! بَلْدِه اَزُو نَفَرِ بَهْتَرِ بُوْد كِه هِيچِ
 زَبْدِه نَمُوْشُد. ”

۲۲ دَ حَالِيكِه اُونَا دَرُو نَانِ مُوخورد، عِيسِي نَانِ
 رِه گِرِفْتِ وِ بَعْدِ اَز شُكْرگُزاري اُو رِه تُوْثِه كَدِه دَ
 يارا دَدِ وِ كُفْت: ” بَگِيرِيد؛ اِي جِسْمِ مِه اَسْتِه. ”
 ۲۳ بَعْدِ اَزُو جَامِ رِه گِرِفْتِ وِ شُكْرگُزاري كَدِه دَزُوا
 دَدِ وِ پَگِ اَزُوا اَز شِي وُچِي كَد. ۲۴ اوخْتِه اُو
 دَزُوا كُفْت: ” اِي خُونِ مِه اَسْتِه كِه بَلْدِه عَهْدِ نُو
 بَخَاطِرِ غَدْرِ مَرْدُمِ رِيخْتَنْدِه مُوشِه. ” ۲۵ مَا حَقِيقَتِ
 رِه دَزِ شُمُو مُوْگَمِ، مَا اَز مِيوِه تَاگِ اِنْگُورِ دِیْگِه

وُجی نَمُونُم تا روزی که او ره د پادشاهی خُدا
از نو وُجی کنُم. ”

پیشگویی د باره انکارِ پترُس

۲۶ و اونا سرود خاندہ سُون کوہ زَبْتُون رَبی
شُد. ۲۷ اوخته عیسیٰ دَزُوا کُفت: ” پگ شُمو
فراری مُوشید، چُون نُوشتہ شُدہ:
’ ما چوپو ره مِیزنُم

و گوسپندو تیت پَرَک مُوشہ. ”

۲۸ ” مگم بعد ازی که دُوباره زنده شُدُم، از شُمو
کده پیش د جلیلہ مورُم. ” ۲۹ پترُس د زشی
کُفت: ” حتی اگہ پگ فراری شُنه، ما هرگز
نَمُوشُم. ” ۳۰ عیسیٰ دَزُوا کُفت: ” ما حقیقت ره
دَز تُو مُوگم، امروز، امی امشاو پیش ازی که
خروس دُو دفعہ بَنگ بَدیہ، تُو سہ دفعہ مَرہ
انکار مونی. ” ۳۱ مگم او قد تاکیدِ کَلو کُفت:
” حتی اگہ لازم شُنه، ما قد تُو مُورُم، ولے

تُو ره هرگز انکار نمونم. ” و دیگره یارا ام امی
رقم گُفت.

دُعا کدونِ عیسیٰ دَ باغِ گتسیمانی

۳۲ وختیکه اونا دَ یگ جای دَ نامِ گتسیمانی
رسید، عیسیٰ دَ یارای خُو گُفت: ” شُمو دَ اینجی
بشینید تا ما رفته دُعا کنم. ” ۳۳ او پترس،
یعقوب و یوحنا ره قد خُو قتی بُرد و پَریشان
و کوئیوبار شُده ۳۴ دَزوا گُفت: ” جان مه از
شِدَتِ غَم نزدیک آسته که بُمَره. شُمو دَ امینجی
بُمَینید و بیدار بشید. ” ۳۵ اوخته کم وَری پیش
رفت و قد رُوی خُو دَ زمی اُفتده دُعا کد که
اگه امکان دشته بشه امو ساعت از شی دُور
شُنه. ۳۶ او گُفت: ” اَبَا،^a ای آته آسمانی، تمام
چیزا بلده ازتو مُمکن آسته؛ ای جام ره از
مه دُور کو، مگم نه دَ خاستِ ازمه، بلکه دَ

^a ۱۴:۳۶ «اَبَا» کَلِمه عبرانی آسته که «آته» معنی

خاست-و-اراده خود خُو. " ۳۷ وختیکه پس آمد
 و دید که اونا خاو رفته، او د پترس گفت:
 "شمعون، خاو آستی؟ آیا نَمیتنستی که بلده
 یگ ساعت بیدار بُمنی؟ ۳۸ بیدار بشید و دُعا
 کنید تا د آزمایش قرار نگیرید؛ روح واقعاً
 میخایه، ولے جسم ضعیف آسته. " ۳۹ او بسم
 رفت و قد امزو توره دُعا کد. ۴۰ وختیکه پس
 آمد، بسم اونا ره د خاو دید، چراکه چیمای
 ازوا از خاو گِرنگ شُد و اونا نَمیدنست که
 دزو چیزخیل بُگیه. ۴۱ او دفعه سِوم آمد و دزوا
 گُفت: "شمو هنوز ام خاو آستید و استراحت
 مُونید؟ بس آسته. امو ساعت رسیده. اینه،
 «باچه انسان» د دست گناهکارا تسلیم دده
 موشه. ۴۲ باله شنید که بوری. اونه، کسی که
 مره تسلیم مونه میرسه. "

دستگیر کردن عیسی

۴۳ دَ حَالِیکَه عیسیٰ هنوز توره مُوگفت، فوری
یهُودا یکی امزُو دوازده یارا رسید و قد ازو
قتی یگ دَل نفر که سوٚه و شمشیر دشت،
از طرف پیشوایونِ عالی مقام، عالمای دین و
ریش سفیدا اَمَدَد. ۴۴ و امو کسی که عیسیٰ ره
تسلیم مُوكد قد ازوا یگ نشانی ایشته گُفتُد:
”هر کسی ره که ماخ کدُم، اونمو آسته؛ او
ره دستگیر کنید و قد غدر احتیاط بُبرید.“
۴۵ پس وختیکه یهُودا اَمَد، او فوری د پیش
عیسیٰ رفته گُفت: ”اُستاد.“ و او ره ماخ کد.
۴۶ اوخته اونا د بله ازو دست اندخته او ره
دستگیر کد. ۴۷ یکی امزُو کسای که د اونجی
ایسته بُود، شمشیر خور ره کشیده غلام پیشوای
بزرگ ره زد و گوش ازو ره منٚی کد.

۴۸ عیسیٰ د جواب ازوا گُفت: ”آیا ما راهزن
اَسْتُم که قد شمشیر و سوٚه بلده دستگیر کدون

مه آمدید؟^{۴۹} ما هر روز قد شُمو دَ خانه خُدا
 بُودُم و تعلیم میددُم و شُمو مره دستگیر نکدید.
 مگم ای کار شد تا نوشته های مُقدَّس پوره
 شنه.^{۵۰} اوخته تمام یارا او ره ایله کده دوتا
 کد.^{۵۱} ولے یگ آدم جوان که یگ رختِ کتانی
 ره دَ گردِ جانِ لُچ خُو پیچندد، از پُشتِ عیسی
 مورفت. اونا او ره ام دستگیر کد،^{۵۲} مگم او
 رختِ کتانی خُو ره ایله کده، جان لُچ دوتا کد.

عیسی دَ حُضُورِ شورای یهُود

^{۵۳} اونا عیسی ره دَ حُضُورِ پیشوای بزرگ
 بُرد و تمام پیشوایونِ عالی-مقام، ریش سفیدا
 و عالمای دین دَ اُونجی جم شدد.^{۵۴} پترُس از
 دُور او ره دُمبال موكد تا که دَ منَه حولی پیشوای
 بزرگ داخل شد و قد پیره دارا ششت تا دَ بغلِ
 آتش خود ره گرم کنه.

^{۵۵} دَ امزو غیت پیشوایونِ عالی مقام و تمام
 اعضای شورا دَ تلاش ازی بُود که یگ شاهی

دَ ضِدِّ عِيسَى پيدا كُنه تا اُو ره دَ قتل برسنه،
 مگم اونا هيچ شاهدي پيدا نتنست. ^{۵۶} غدر كسا
 دَ ضِدِّ اَزو شاهدي دروغ دَد، مگم شاهدي هاي
 ازوا يگ قد ديگه شي جور نَميمَد. ^{۵۷} اوخته
 بعضي ها ايسته شده دَ ضِدِّ اَزو شاهدي دروغ
 دَدَه كُفت: ^{۵۸} ”موشنيدے كه اُو كُفت: ’ما اي
 خانه خُدا ره كه قد دِستِ اِنسان جور شُده بيرو
 مُونم و دَ مَدَتِ سِه روزيگ خانه ديگه آباد مُونم
 كه قد دِستِ اِنسان جور نَشده بَشه. ‘ ^{۵۹} و لے دَ
 امزي باره ام شاهدي ازوا يگ قد ديگه شي
 جور نَمَد. “ ^{۶۰} اوخته پيشواي بزرگ دَ حُضُورِ
 ازوا ايسته شُد و از عيسي پُرسان كد: ”آيا تُو
 هيچ جواب نَميدي؟ اي چيز خيل آسته كه اميا دَ
 ضِدِّ تُو شاهدي ميديه؟ “ ^{۶۱} مگم اُو چُپ مند و
 هيچ جواب نَدَد. پيشواي بزرگ بسم ازو پُرسان
 كده كُفت: ”آيا تُو مسيح، باچه خُداي مُتبارك
 آستي؟ “ ^{۶۲} عيسي كُفت: ”ما آسْتَم، و شُمو
 «باچه اِنسان» ره مينگرید كه دَ دِستِ راستِ

قادرِ مُطلقِ شِشْتِه و دَ بِلِه اُورهای آسمو مِیِه. ”
 ۶۳ اوخته پیشوای بزرگ کالای خُو ره پاره کده
 گُفت: ”دیگه مو دَ شاهدِ چی ضرورتِ دَری؟
 ۶۴ شُمو کُفرگویی شی ره شِنیدید. صلاحِ شُمو
 چی آسته؟ ” پگِ ازوا اُو ره محکوم کده گُفت
 که سزاوارِ مرگِ آسته.

۶۵ بعضی کسا دَ بِلِه ازو تَف اندختو ره شروع
 کده چیمای شی ره بسته کد و اُو ره قد مُشت
 زده گُفت: ”نَبوتِ کُو، کی زَد؟ ” پیره دارا ام اُو
 ره گِرِفته لَت-و-کوب کد.

انکارِ پترُس از عیسیٰ

۶۶ وختیکه پترُس هنوز دَ تاه، دَ حولی بُود،
 یکی از کنیزای پیشوای بزرگ آمد ۶۷ و دید
 که پترُس خود ره گرم مونه. اُو سُون ازو تُوخ
 کده گُفت: ”تُو ام قد عیسای ناصری بُودی!“
 ۶۸ مگم پترُس انکار کده گُفت: ”ما هیچ نَمیدنم
 و نَموفامم که تُو چیزخیل مُوگی.“ وختی اُو بُر

شُدِه دَ دالیزِ درگه رفت، [دَ امزُو غَیت خُرُوس
بَنگ دَد.]^a

۶۹ امُو کَنیز اُو ره دَید و بسم دَ کسای که دَ
اُونجی ایسته بُود، گُفت: ”ای آدم یکی امزوا
آسته.“^{۷۰} پترُس بسم انکار کد. بعد از چند
لحظه کسای که دَ اُونجی ایسته بُود بسم دَ
پترُس گُفت: ”یقیناً تُو یکی امزوا آستی، چراکه
تُو ام یگ جلیلی آستی.“^{۷۱} اوخته پترُس دَ
لعنت کدو و قَسَم خوردو شروع کد و گُفت:
”ما امی آدم ره که شُمُو دَ باره شی مُوگَید،
نَمینخشم.“^{۷۲} دَ امزُو لحظه دفعه دوّم خُرُوس
بَنگ دَد. اوخته پترُس توره عیسی ره دَ یاد خُو
اُورد که دَزُو گُفتد: ”پیش ازی که خُرُوس دُو
دفعه بَنگ بدیه، تُو سه دفعه مَره انکار مونی.“
پس دِل شی پُر شد و اُو چخرا کد.

^a ۱۴:۶۸ متن داخل قوس دَ بعضی نسخه ها وجود ندره.

محکوم شدنِ عیسیٰ

۱ امی که صُبح شد، پیشوایونِ عالی
مقام قد ریش سفیدا، عالمای دین و
تمامِ اعضای شورا مشوره کد. بعد از مشوره
اونا عیسیٰ ره بسته کده بُرد و د پیلاتس تسلیم
کد.

۲ پیلاتس ازو پُرسان کد: ”آیا تو پادشاهِ یهودیا
آستی؟“ عیسیٰ د جوابِ ازو گفت: ”خود تو
مُوگی.“^۳ اوخته پیشوایونِ عالی مقام د بِلِه ازو
تُهَمَت های کلو کد. ۴ پیلاتس بسم ازو پُرسان
کد: ”آیا تو هیچ جواب نمیدی؟ توخ کو که د بِلِه
تو چیقَس تُهَمَت های کلو مونه.“^۵ مگم عیسیٰ
بسم هیچ جواب ندد، بطوری که پیلاتس خيرو
مند.

حُکْمِ کُشتونِ عیسیٰ دَ صلیب

۶ والی دَ هر عید یگ بندی ره بلده مردم ایله
مُوکد، هر کسی ره که اونا میخواست. ۷ دَ امزو
غیت یگ آدم دَ نامِ باراباس قد دیگه یاغی
های که دَ دورونِ شورشِ مُرتکبِ قتلِ شُدُد،
دَ بندی‌خانه بُود. ۸ مردم دَ پیشِ پیلاتسِ امد و
ازو خواهش کد که مُطابقِ رَسَمِ همیشهگی بلده
ازوا امو کار ره انجام بدیه. ۹ اوخته پیلاتس
دَ جوابِ ازوا گُفت: ”آیا میخاهید که پادشاهِ
یهودیا ره بلده شمو ایله کنم؟“ ۱۰ چون او پی
بُرد که پیشوایونِ عالی مقامِ عیسیٰ ره از روی
همچشمی تسلیم کده. ۱۱ مگم پیشوایونِ عالی
مقامِ مردم ره دَ شور اُورد تا پیلاتس ره وادار کنه
که دَ جای عیسیٰ باراباس ره بلده ازوا ایله کنه.
۱۲ پیلاتس بسم ازوا پُرسان کده گُفت: ”پس قد
کسی که شمو او ره پادشاهِ یهودیا مُوگید، چیز
کار کنم؟“ ۱۳ اونا چیغ زده گُفت: ”او ره دَ
۱۰۶

صَلِيبَ مِيخكُوبِ كُؤ! " ١٤ پِيلاٲس ازوا پُرسان
 كد: "چرا؟ چي بدي كده؟" ولے اونا كلوتر چيغ
 زده كُفت: "اُره دَ صَلِيبَ مِيخكُوبِ كُؤ!"
 ١٥ ازي كه پِيلاٲس ميخاست مرؤم ره راضي
 كنه، باراباس ره بلده ازوا ايله كد و عيسى
 ره بعد از قمچي زدو تسليم كد تا دَ صَلِيبِ
 مِيخكُوبِ شنه.

عسكرا قد عيسى ريشخندى مونه

١٦ عسكرا عيسى ره دَ داخلِ حولى قصرِ والى
 بُرد و تمامِ عسكراى يگ قشله ره جم كد.
 ١٧ اوخته اونا يگ چپنِ ارغوانى دَ جان شى
 دد و از خار يگ تاج بافته دَ سر شى ايشت
 ١٨ و دزؤ سلامى زدو ره شروع كد و كُفت:
 "دُرود دَ پادشاهِ يهوديا!" ١٩ اونا قد نى دَ سر
 شى ميزد و دَ بله شى تُف اندخته دَ برابر شى
 زانو ميزد و اُره احترام موكد. ٢٠ بعد ازي كه

أَوْ رِه رِبِشخند كد، أونا چَپِنِ آرغوانی ره از جان
شی بُر كده كالای خود شی ره دَ جان شی دَد.

میخکوب شُدونِ عیسیٰ دَ صلیب

اوخته أَوْ رِه بُر و بُرد تا دَ صلیب میخکوب كنه.
۲۱ أونا یگ راه كُذِرِ قیروانی ره كه شِمعون نام
دَشت و آته سِكندر و رُوفس بُود و از اطراف
میمد، مجبور كد كه صلیبِ عیسیٰ ره دَ شانِه
خُو بُره.

۲۲ پس أونا عیسیٰ ره دَ یگ جای دَ نامِ كَلگُتا
بُرد كه ترجمه شی «كاسِه سر» آسته. ۲۳ اوخته
أونا شرابِ انگور ره كه قد مَوادِ مُر^a كُت شُدُد
دَزُو دَد، مگم أَوْ قَبُول نكد. ۲۴ بعد ازُو أونا
عیسیٰ ره دَ صلیب میخکوب كد و كالای
شی ره تقسیم كده دَ بَینِ خُو پِشك اَندخت
تا بِنگره كه دَ هر كُدم شی چیزخیل میرسه.

^a ۱۵:۲۳ «مُر» یگ مَوادِ خوشبوی آسته كه مَزِه تلخ دَره.

۲۵ ساعتِ سِوَم^a بُود که او ره دَ صلیب میخکوب
کد. ۲۶ جُرم شی اینی رقم نوشته بُود: «پادشاهِ
یهودیا.»

۲۷ اونا دُو راهزن ره ام قد ازو دَ صلیب
میخکوب کد، یکی ازوا ره دَ دِستِ راست شی
و دیگه شی ره دَ دِستِ چپِ ازو. ۲۸ [دَ امزی
رقم نوشته کلامِ مُقَدَّس پوره شُد که مُوگیه: "او
از جُمِلِه خطاکارا حساب شُد."]^b

۲۹ کسای که ازونجی تیر مُوشد او ره
توهین-و-تحقیر کده سر خُو ره شور میدد و
مُوگفت: "تُو که خانه خُدا ره خراب مُوکدی و
او ره دَ مُدَتِ سه روز آباد مُوکدی، ۳۰ خود ره
نجات بدی و از صلیب تاه بیه!" ۳۱ دَ عینِ
رقم پیشوایونِ عالی مقام و عالِمای دین ام قد
یگدیگه خُو ریشخندی کده مُوگفت: "او دیگرو

^a ۱۵:۲۵ یعنی ساعتِ نو بجه صُبح. ^b ۱۵:۲۸ بعضی
نُسخه ها نوشته داخلِ قوس ره ندره.

ره نجات دَد، مگم خود خُو ره نجات دَدَه نَمیتنه.
 ۳۲ بیل که امی مسیح، پادشاهِ اسرائیل امی آلی
 از صلیب تاه بییه تا مو بِنگری و ایمان بیری.
 ” امو کسای که قد ازو دَ صلیب میخکوب شُدَد
 ام او ره دَو-و-دشنام میدد.

مَرگِ عیسیٰ

۳۳ از ساعتِ ششم تا ساعتِ نهم^a تریکی تمام
 زمی ره گِرِفت. ۳۴ دَ ساعتِ نهم عیسیٰ قد آواز
 بلند چیغ زده گُفت:

” ایلوئی، ایلوئی، لَمّا سَبَقْتَنی؟ ”

که ترجمه شی اینی آسته: «خُدای مه، خُدای
 مه، چرا مَره ایله کدی؟»^{۳۵} بعضی کسای که
 دَ اُونجی ایسته بُوَد وختی ای ره شنید، گُفت:
 ” اونه، او ایلاس ره کوی مونه. ”^{۳۶} اوخته یگ

^a ۱۵:۳۳ یعنی از ساعتِ دوازده چاشت تا ساعتِ سه بعد
 از چاشت.

نفر دَویدِه یِگِ اِسْفَنجِ رِه پُر از سِرِکِه اِنگُور کد
و دَ سِرِ یِگِ نِی بند کده دَزُو پِیش کد که وُچی
کُنِه و گُفت: ”بیل که بِنِگری که اِلیاس مییه تا
اُو رِه تاه بیرِه، یا نَه؟“ ^{۳۷} دَ امزُو غَیت عِیسی
قد آوازِ بِلند چِیغ زده جان دَد.

^{۳۸} و پَرده خانِه خُدا از باله تا زبر دُو پاره شُد.
^{۳۹} قومندانِی که پِیش رُوی عِیسی ایسته بُود،
وختی دید که عِیسی چِی رقم جان دَد، اُو گُفت:
”راستی که ای آدم باچه خُدا بُود.“

^{۴۰} چند خاتُو ام دَ اُونجی بُود که از دُور توخ
مُوکد؛ دَ مینکلِ ازوا مریمِ مَجْدَلِیه و مریمِ آبه
یعقُوبِ ریزه و یوشا بُود و امچنان سالومه.
^{۴۱} آمیا وختیکه عِیسی دَ جَلِیلیه بُود، ازو پِیروی
مُوکد و اُو رِه خِدمت مُوکد. غَدِر خاتُونوی دِیگه
ام دَ اُونجی بُود که قد ازو دَ اورشَلِیم اَمُد.

دَفَنِ كَدُونِ عِيسَى

۴۲ شام شُدُد و ازی که امُو روز، روزِ تیاری
یعنی یگ روز پیش از روزِ آرام بُود، ۴۳ یوسُف
باشِنده رامه که یکی از اعضای مُحترِمِ شورای
یهُود بُود و ام دَ اِنْتَظَارِ پادشاهی خُدا بُود، دَ
دلیری دَ پیشِ پِیلاَتُس رفت و جَسَدِ عِیسَى ره
ازو طلب کد. ۴۴ پِیلاَتُس تعجُب کد که عِیسَى
ایقَس زود مُرده. اوخته او قومندان ره کُوی کده
ازو پُرسان کد که آیا او گاه مُرده؟ ۴۵ وختی
پِیلاَتُس از قومندان شنید که او مُرده، جَسَدِ ره دَ
یوسُف تحویل کد. ۴۶ اوخته یوسُف رَخَتِ کتانی
خرید و جَسَدِ ره از صلیب تا اُورده دَ رَخَتِ کتانی
پیچند و دَ قبری که دَ قاده کنده شُدُد، ایشت و
یگ سنگ ره دَ دانِ قبر لول دد. ۴۷ مَرِیمِ مَجَدَلِیه
و مَرِیمِ آبه یوشا دید که جَسَدِ دَ کُجا ایشته شُد.

دوباره زنده شدن عیسی

۱۶ وختیکه روز آرام تیر شد، مریم
مجدلیه و مریم آبه یعقوب قد
سالومه مواد خوشبوی خرید تا رفته د جسد
عیسی بمله. ۲ پس اونا صباح گاه روز یگشمبه^a
د وخت آفتو بر شدو د سر قبر رفت. ۳ اونا قد
یگدیگه خو موگفت: "امو سنگ ره کی بلده مو
از دان قبر لول بدیه؟" ۴ وختی اونا توخ کد، دید
که امو سنگ کئه از دان قبر لول دده شده.
۵ امی که اونا د قبر داخل شد، یگ آدم جوان
ره دید که چپن سفید د جان شی بود و طرف
راست ششتد و اونا بیم کد. ۶ مگم او دزوا
گفت: "بیم نکنید، شمو عیسای ناصری ره
مویالید که د صلیب میخکوب شد. او دوباره

^a ۱۶:۲ د زبون یونانی «روز اول هفته» نوشته یه، چون
روز شمه بلده یهودیا روز آخر هفته آسته.

زنده شده؛ او دَ اینجی نییه. اینه، ای جایی
آسته که اونا او ره دَ اینجی ایشْتد. ^۷ آلی بورید
دَ یارای شی و دَ پترُس بُگید که او از شُمو
کده پیش دَ جلیلیه موره و شُمو او ره دَ اُونجی
مینگرید، امو رقمیکه او دَز شُمو گُفتد.

^۸ اونا از قبر بُر شده دوتا کد، چراکه اونا ره
لرزه گِرِفتد و اونا حیرت زده شُدد؛ اونا دَ هیچ
کس چیز نَگفت، چُون ترس مُوخورد.

^۹ [وختیکه عیسی صَباح گاهِ روزِ یگشَمبه
دوباره زنده شُد، او اوّل دَ مریمِ مَجَدَلِیه که ازو
هفت جنِ ره بُر کُدد، ظاهر شُد. ^{۱۰} مریم رفت
و کسای ره که قد عیسی بُود و ماتم میگرِفت
و چخرا مُوکد، خبر کد. ^{۱۱} وختی اونا شنید که
عیسی زنده شده و دَ وسیله مریم دیده شده، اونا
باوَر نَکد.

^{۱۲} بعد ازو عیسی دَ شکلِ دیگه دَ دو نفرِ
ازوا دَ حالیکه سُون اطراف مورفت، ظاهر شُد.

۱۳ اونا رفته دِ دیگر و خبر دَد، مگم اونا دِ تورای
ازوا ام باور نکد.

۱۴ چند وخت بعد عیسیٰ دِ امز و یازده یار که
سر دِسترخو شِشتند ظاهر شد و اونا ره بخاطر
بے ایمانی و سخت دلی ازوا سرزنش کد، چراکه
اونا دِ تورای کسای باور نکد که او ره بعد
از دُوباره زنده شُدون شی دیدد. ۱۵ اوخته او
دزوا گُفت: ”دِ تمام دُنیا بورید و خوشخبری
ره دِ تمام مخلوقات اعلان کُنید. ۱۶ هر کسی
که ایمان میره و غُسلِ تعمید میگیره نجات پیدا
مونه، مگم هر کسی که ایمان نمیره، او محکوم
مُوشه. ۱۷ و اینیا نشانی های آسته که ایماندارا
قد خو دَره: اونا دِ نامِ ازمه جنیات ره بُر مُونه، دِ
زبونای نو توره مُوگیه، ۱۸ مارها ره قد دِستای
خوباله مُونه و اگه زار کُشنده ره وُچی کنه دزوا
کُدم ضرر نمیرسنه و اونا دِستای خو ره دِ بله
ناجورا میله و اونا جور مُوشه.“

۱۹ مَولا عیسیٰ بعد از توره گفتو قد ازوا سُونِ
آسمو بُرده شُد و دَ دِسْتِ راسْتِ خُدا شِشت.
۲۰ و یارا بُرو رفته خوشخبری ره دَ هر جای
اعلان مُوكد و دَ عَینِ حالِ مَولا قد ازوا کار
مُوكد و کلام خُوره قد مُعجزه های که انجام
مُوشُد، تصدیق مُوكد. ^a

^a ۱۶:۲۰ آیه های ۹ تا ۲۰ دَ بعضی نُسخه های قدیم

شامل نییه.